

De

Moedial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 11 - 26 mei 1994.

Redactioneel VRIJZINNIGHEID ?

Lieve smurfjes,

Hier volgt weer een stukje uit het dagboek van de 'big smurf'. De meesten onder u zullen wel gemerkt hebben: onze universiteit (maar ook de ULB, UG,...) is eindelijk een klein beetje wakker geschoten. Opvallend weinig studenten waren geïnteresseerd, hoewel er toch twee rechtstreekse aanvallen gepleegd zijn op de eigenheid en het voortbestaan van de VUB. Enerzijds was er de verhoging van de inschrijvingsgelden en anderzijds de Technologiënota van minister-president Van den Brande. De VUB is sinds haar oprichting een uitgesproken sociale unif: meest uitgebouwde sociale sector, laagste inschrijvingsgelden... en dit moet niet alleen behouden blijven maar de VUB moet zich ook verder inspannen om de democratisering van het onderwijs effectief door te voeren. Een factor die het gebrek aan interesse bij de studenten kan verklaren is dat ze niet weten waar de VUB voor staat. Op dit moment is het inderdaad onduidelijk hoe onze universiteit zich in de toekomst als vrijzinnige universiteit zal profileren. Wel schetst onze toekomstige rector professor E. Witte in haar motiebrief het kader voor de evolutie van onze universiteit: "de VUB is niet om het even welke universiteit. Ze heeft een heel eigen identiteit en wil een filosofisch-maatschappelijk project uitdragen. Dit is wellicht een van de belangrijkste stimulansen om onze instelling in Vlaanderen en Brussel te handhaven en te versterken. Ik verwis dan ook graag naar de wijze waarop de beheersorganen recentelijk ons basisprincipe, het vrij onderzoek, maatschappelijk hebben ingevuld: het gaat om een ideologisch project dat niet enkel de verwerping van elk gezagsbeginsel inhoudt, de kritische vrije oordeelsvorming, de verdraagzaamheid en de openheid centraal stelt, maar zich bovendien in een geest van sociale bewogenheid inschakelt in de ontvoogdingsgedachte. Dit zijn geen loze begrippen, maar ze krijgen aan de VUB concreet gestalte in een welbepaalde levenshouding, waaraan we allen gehecht zijn en die we wensen te behouden." Maar wie weet eigenlijk wat deze woorden inhouden? Studenten worden in elk geval niet systematisch ingelicht over wat het eigen karakter van de VUB, vrijzinnigheid, en vrij onderzoek inhouden. De VUB neemt eigenlijk een zeer dubbelzinnige houding aan ten opzichte van het zogenaamde eigen karakter. Enerzijds wil men die bewaren en beschermen, maar anderzijds geeft men geen tekst en uitleg aan de eerste kandidatuurstudenten die op deze universiteit komen studeren, en die vaak uit het katholiek onderwijs komen. In deze context is het dan ook niet verwonderlijk dat studenten moeilijk te mobiliseren zijn voor acties zoals die van de laatste weken. Het is zeer gemakzuchtig om alles terug te

brenge tot de onmondigheid en passiviteit van de studentenmassa. Als men dit aanneemt kan men volgens de wetenschappelijk aanvaarde methodes deze massa gaan bestuderen om zo oorzaken te zoeken voor de passiviteit. Dan zal men waarschijnlijk nog komen tot mooie theorieën over de tijdsgeest (verschil tussen de jaren '60 en jaren '90), het fin de siècle gevoel, postmodernisme... Bovendien blijven de beleidsmensen en lesgevers zo vrij van schuld. Dit kan voor ons niet! Hoe kan men zich inzetten voor een identiteit waarvan men nauwelijks de geschiedenis en de inhoud kent. Vroeger was er aan de ULB nochtans iemand aangesteld die in bijna alle faculteiten les gaf over vrijzinnigheid... Bovendien is er ook nood aan een herdefiniering van vrijzinnigheid en de daarmee verbonden begrippen. Vrijzinnigheid wordt ook nu nog door veel studenten ten onrechte geassocieerd met anti-waarden (kerk, verfransing,...) en veel te weinig met positieve en opbouwende waarden (tolerantie, vrijheid van denken,...). Deze anti-houding overheerst ook een groot gedeelte van de studentieke traditie. Een voorbeeld hiervan is de tekst van 'het lied van geen taal' (blijkbaar het lied van de VUB) dat door studentenvertegenwoordigers te pas en te onpas wordt bovengehaald. Daarom is het ook noodzakelijk dat de hele universitaire gemeenschap gezamenlijk aan een nieuw toekomstproject voor de VUB gaat bouwen. Wil men de vrijzinnigheid in het onderwijs en onderzoek concretiseren dan kan men dat alleen als mensen weten wat dat woord betekent en als men haar ook maatschappelijk invult. Dit laatste houdt ook in dat men uit naam van de universiteit onduidelijk en zelfs radicale standpunten moet innemen ten opzichte van maatschappelijke problemen die nu aan de orde zijn (racisme, pausbezoek, genetica en misbruik ervan, de groeiende neo-liberale en neo-fascistische druk doorheen gans Europa). Het is immers enkel door concrete standpunten dat anderen zich een beeld kunnen vormen van de hedendaagse vrijzinnigheid. Ook internationale samenwerking is hierbij een noodzaak. Hiermee bedoelen we echter niet een gerichtheid op de Europese- of een andere wereldmarkt, noch het stimuleren van trendy onderzoek dat inspeelt op behoeften van multinationals, noch het meewerken aan prestigeprojecten die het eigen ipago in het buitenland moeten verbeteren. Met internationale samenwerking bedoelen wij initiatieven zoals dat tussen Studiekring Vrij Onderzoek en de Bund. (zie hierover het artikel van Jack Van Handenhove: Extreem Pragmatisme)

DE REDACTIE

Het Boze Oog

Van den Brande: SCHANDE

Op 25 april stelde Minister-President van de Vlaamse Regering, Luc Van den Brande (CVP), met veel faste en tantam de inmiddels beruchte "Technologiënota Vlaanderen 2002" aan de pers voor. Dit groots opgevatte project bestaat uit drie delen: Biotechnologie (zeer uitgewerkt), Informatietechnologie (al heel wat minder uitgewerkt) en Nieuwe Materialen (amper 5 bladzijden). Van deze drie technologiegebieden is Biotechnologie het meest bedreigde: Van den Brande wil een budget van 920 miljoen verdelen over twee centra (Gent en Leuven) waar vier onderzoeksgroepen die geaffilieerd zijn aan de Universiteit Gent en de K.U. Leuven zullen worden ondergebracht. De logica die achter dit project verborgen is, geldt ook voor de andere domeinen. Vanaf het moment dat Leuven voldoende gevorderd is in een onderzoeksdomein krijgt ze door een monstervermogen voldoende middelen om zo een monopolie in een bepaald toepassing te bekomen. Wanneer dit niet "cavalier seule" kan (omdat de KUL nog niet gevorderd genoeg is in dat bepaald onderzoek) nemen ze er een gelegenheidspartner bij (bv. hier de UG). Maar het doel is zeer duidelijk: Er bestaat in Vlaanderen een politiek gestuurde wil om te komen tot één superuniversiteit (KUL) en voor de rest (ondersteunende) tweederangsuniversiteiten (VUB, UG, UIA,...) die meer en meer vakscholen zullen moeten worden. Deze tendens is trouwens ook merkbaar op Europees niveau. Aan de basis van toekenning van deze vele miljoenen ligt helemaal geen onderliggende studie. Een grondige wetenschappelijke studie uitgevoerd door het IWT (Instituut voor Wetenschappen en Technologie) gaf ook onderzoekscentra van de VUB, UIA, Limburgs Universitair Centrum de benaming excellentiecentra. Bovendien is een excellentiecentrum in de betekenis die Van den Brande eraan geeft slechts een synoniem voor machtscentrum van financiering (vgl. met centers of excellencies op Europees vlak). De studie van het IWT wordt door VDB simpelweg aan de kant gezet. De argumentatie van Van den Brande (ex-assistent van Prof. Dillemans nu rector van de KUL) om te kiezen voor deze vier onderzoeksgroepen is de kwaliteit van het onderzoek dat deze verrichten: het aantal wetenschappelijke citaties die deze de afgelopen jaren hebben behaald wordt als enig criterium aangehaald. Het valt zeker niet te ontkennen dat deze vier onderzoeksgroepen aan toepassing doen maar de VUB moet niet zeker niet voor onderdoen: de onderzoeken van Glandsdorff, Wijs,... worden wereldwijd erkend als baanbrekend en kwaliteitsonderzoek. Maar enkel het aantal citaties als criterium is zeer gevaarlijk. Zo staat in de Technologiënota dat deze vier onderzoeksgroepen 62% van de door deze wetenschappelijke gemeenschap gegenereerde wetenschappelijke citatiescore behalen. Zij stellen dan ook wel 44% van het personeel in dit domein tewerk. Wat men eigenlijk doet is een groep van 10 vergelijkt met een groep van 110. Bovendien dient er zeer voorzichtige omgesprongen te worden met het

aantal citaties: stel dat men alleen in Gent een heel belangrijk apparaat heeft dat moet gebruikt worden om een bepaald type experimenten uit te voeren dan komt van uit alle onderzoekscentra in Vlaanderen daar om er gebruik van te maken. Maar het hoofd van dat onderzoekslabo zal ook zijn naam onder dat onderzoek zetten. Zo komt men gemakkelijk aan een hoog citatiecijfer. Ook het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek stelt de relevantie van de publicaties voorop. Het voortbestaan van de VUB als universiteit komt in gevaar door dit project: Omdat onderzoek en onderwijs een eenheid is en omdat door de ongerechtvaardigde herverdeling van de middelen de kwaliteit van het onderzoek in de Biotechnologie op de VUB noodgedwongen zal dalen, zal zo de kwaliteit van het onderwijs in deze richting logischerwijs ook dalen. Op basis van gelijkheid tussen de diploma's van de verschillende universiteit is deze nota onvoorwaardelijk verwerpt. Daarenboven is centraliseren meer een vertraging op de ontwikkeling van het onderzoek: de verscheidenheid (en eigenheid) is de drijfmotor achter een goede en snelle progressie in elk wetenschappelijk onderzoek. Door deze nota "wil men een paleis bouwen voor twee op het kerkhof van vele kleine" (Prof. G. Baron). Na een oproep van de rector naar de leden van de universitaire gemeenschap werd op 9 mei een Algemene Vergadering gehouden. De opkomst was massaal: meer dan 1000 aanwezigen over alle geledingen van de universiteit heen. De rector en Prof. Wijs gaven daar een toelichting over de inhoud achter deze nota. Ook werd door Prof. De Smedt (L&W) de link gelegd naar de hele universiteit die hierdoor als volledige en volwaardige universiteit in gevaar kwam: Romp-universiteit is ramp-universiteit. Na de Algemene Vergadering trokken een 500-tal studenten (Waar waren de overige aanwezigen van de AV trouwens?) naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De studenten eisten een onderhoud met de Minister-president. De adjunct-kabinetchef die een delegatie ontving, schold deze uit en eiste bovendien van de pers die aanwezig was dat hij niet mocht geciteerd worden. (Later in de TV-journaals vond men niets terug van dit staaltje Van den Brande-democratie waar hij de persvrijheid aan zijn laars lapt: Hoe onafhankelijk is de pers eigenlijk nog. In de kranten worden bovendien de VUB-eisen afgedaan als ongegrond). De adjunct-kabinetchef gaf de schuld aan Minister De Baetselier die verantwoordelijk zou zijn voor het wanbeleid dat VDB nu zou moeten rechtzetten. Nog tijdens "de bezetting" werd de studentendelegatie ontvangen door minister De Baetselier. Deze was helemaal niet opgezet met deze (valse) beschuldigingen en betuigde de studenten zijn steun. Voor het ogenblik wordt door studenten en professoren al het mogelijke gedaan om de huidige nota definitief af te voeren.

H.A.

Hallo liefste lezers

De laatste Moedial van dit academiejaar is eindelijk (oef) af. We wensen iedereen veel leesgenot (dit nummer is een hele boterham dus vergeet uw valse tanden niet aan te doen). In dit nummer wordt u op de hoogte gebracht van de studentenacties van de laatste weken en een aantal gebeurtenissen die hier onrechtstreeks mee verband houden: pseudo-democratie in VUB-kringen, mogelijke repressailles voor MLB... en natuurlijk het al lang beloofde Pausinterview. Een bericht van het laatste uur: In het Nieuwe Derceet Van den Bossche stond op een bepaald ogenblik dat de subsidiëring van richtingen zou veranderen van 20/10 naar 40/30. D.w.z. dat indien dit erdoor zou komen men (over een periode van twee jaar) gemiddeld 40 studenten in de kandidatuursjaren en 30 studenten in de licentie jaren zou moeten hebben. Dit zou een ware doodsteek voor de VUB zijn: slechts weinig richtingen op de VUB zouden dan nog kunnen overleven en de VUB als volledige en volwaardige universiteit zou haar bestaansrecht de facto verliezen. Onder druk van de rectoren heeft de socialistische minister van Onderwijs (voorlopig) afgezien van zijn plannen. Een grote voorzichtigheid is dus aangewezen: het is duidelijk dat deze denkpijpe bij de minister en in zijn kabinet werd/wordt uitgewerkt. Wel succes met de examens en als het eens wat minder goed was: volgend examen beter... Volgend jaar zijn we er weer.

See you around Smurfjes.

INHOUD

Redactioneel	1
Technologiënota	1
Acties op Unifs	2
Els Witte Rector	3
Arsenaal	5
Extreem Pragmatisme	5
Examenreglement	6-7
Electronic Lobbyen	8
Tentoonstelling Y'	8
Pamflet	9
Objectief	9
Koen IV	10
Poëzie	10
Wapenhandel	11
Surrealisme	11
Lezersbrief	12
Vrije Unif schaam je	12

(vervolg van pagina 2)

zusters van de ULB. Zij kwamen met een weliswaar vrij kleine delegatie hun steun betuigen tijdens de actie aan het M-gebouw. De acties op de ULB zijn echter van een andere dimensie. Dat ondervonden we wanneer we op vrijdag 29 april in de namiddag na de tweede A.V. met een al even bescheiden groepje (de meerderheid van de op de campus aanwezige studenten verkoos de zon boven de actie) naar de ULB trokken om onze steun te betuigen aan de studentenacties die daar gehouden werden. In een verhitte voorbereidende vergadering besliste het BSG tegen de meerderheid van de vergadering in om de B.O.B. in te lichten over het feit dat er een actie vrijdag ging doorgaan. Dit was volgens het BSG bedoeld om de veiligheid van de studenten te verzekeren. Over dat argument hebben wij ernstige bedenkingen. Over het al dan niet inlichten van de B.O.B. en over de eigen studentensecurity (tijdens de verschillende acties zijn hier problemen over geweest: mensen die men vb. wou buitenzetten in gebouw M...) moet men in de toekomst opnieuw bespreken. Onder politieke begeleiding trokken een honderdtal VUB-studenten naar de ULB campus. De toegang tot het rectoraat was dichtgemaakt, de campus zorgvuldig afgesloten door middel van stevige barricades. Dit alles was een reactie op het ondertussen bekende plan van "président" Hasquin. In dit plan werd een vermindering van 20% van het aantal professoren en andere personeelsleden voorgesteld, de afschaffing van de lessen die "weinig" gevolgd worden, een vermindering van het aantal praktijkturen met 10%. Naast nog een hele lijst van besparingsmaatregelen vormt de verhoging van het inschrijvingsgeld tot 27000,- de klap op de vuurpijl en is bijklaar ook de start van een hardnekkige strijd die grotendeels geleid wordt door Fabrizio Buccella, de voorzitter van het B.E.A. (Bureau des Etudiants Administrateurs). De studenten eisen nu de samenstelling van een paritair comité dat zich over de budgettaire en andere problemen zal buigen en dat zijn werk pas in september zal aanvatten. Verder eist men een werkingsbudget en de aanstelling van een financieel expert van buiten de ULB. Fabrizio kreeg op de algemene vergadering van vrijdag 29 april een daverend en langdurig applaus bij het binnentreden van de aula "Janson". Ook de "VUB-ULB solidariteit"-kreten van de sympathiserende VUB-delegatie werden massaal bijgetreden en als het ware verzegeld als principe via een langdurig applaus. Fabrizio dankte al diegenen die zich solidair hadden getoond met de ULB-studenten en stelde dat die solidariteit een zeer belangrijk gegeven is in hun strijd. Dit laatste werd nog op een ander niveau verder uitgediept door een vertegenwoordiger van MLB van Gent. Hij wees (terecht) op het feit dat er over de toestanden aan de ULB weinig of niets in de Vlaamstalige pers verscheen. Aldus, met een gecommuniteerde berichtgeving, wil men ook de problemen van het onderwijs communiteeriseren. Deze komen echter in beide gemeenschappen op hetzelfde neer, saneringen volgens budgettaire normen met verontachtzaming van het principe van recht op onderwijs voor iedereen. "Wij studenten", zo stelde de student uit Gent, "moeten echter samen reageren tegen deze saneringen en samen opkomen voor onze rechten; over de taalgrenzen, over communiteer grenzen, over al deze grenzen moeten we bovenal solidair zijn!" Het publiek toonde dat het hier mee instemde door middel van een lang en luide applaus. Toen de studenten de mogelijkheid kregen om hun visie op de verderzetting van de acties uiteen te zetten,

kwamen er natuurlijk nog andere visies naar voren dan diegene van het B.E.A.. Er waren er die meenden dat de Algemene Vergadering een algemene bevoegdheid moest krijgen over de te nemen beslissingen en niet een vertegenwoordiging daar van. Anderen stelden dat men niet een paritaire commissie moest eisen maar gewoon de gehele beheer van de universiteit moest in handen nemen. (over revolutie gesproken...) Uiteindelijk werden de voorstellen van Fabrizio echter aangenomen. Als afsluiter riep Fabrizio op om een aantal kruispunten te gaan bezetten en...dat gebeurde met succes. Spijtig was echter dat men op radio en T.V. het niet echt nodig vond om hier al te veel aandacht aan te besteden. De pers vond het bericht dat een massamoordenaar uit Rome zijn been brak blijkbaar belangrijker dan het feit dat de jongeren die morgen de maatschappij mee zullen vormgeven, het heft in eigen handen nemen om duidelijk te maken dat zij een ander soort maatschappij voorstaan dan diegenen die het huidige beleid bepalen.

Het HOLT versus HOKT, of eveneens... studenten tegen sanering?

Zondag 15 mei betoogden een duizendtal studenten van het hoger onderwijs van het lange type (HOLT) in Antwerpen. Op deze manier verzetten zij zich tegen de, in het plan Vandenberghe, vooropgezette fusie met de instituten van het hoger onderwijs korte type (HOKT). De betoging was het initiatief van het Vandervelde-instituut te Antwerpen waar de produktontwikkelaars gevestigd zijn. Zij stuurden dan ook het gros van de delegatie die evenwel steun kreeg van tolken en ingenieurs van het HOLT. Een fusie met het HOKT betekent voor deze instellingen een nieuwe budgettaire restrictie (in een lange reeks) en eveneens een poging tot uitholling van het diploma wat van universitair niveau is. De studenten zijn dan ook verbolgen over het feit dat ze qua middelen, waarin ze in vergelijking met de universiteiten nu al tekort gedaan worden, gelijkgeschakeld zullen worden met de instituten van het HOKT. Aangezien de opleidingen van het HOLT een universitair niveau nastreven is het logisch dat dit meer middelen vereist dan voor het HOKT misschien (net) leefbaar zijn.

Studenten verenigd tegen budgettaire logica

Er roert dus bij nader inzien heel wat aan de universiteiten en eveneens in het hoger onderwijs buiten de universiteit. De studenten lijken meer en meer bewust te zijn van de aanslagen die voortdurend gepleegd worden op hun rechten die hun voorgangers voor hen moeizaam verworven hebben. Men kan spreken van een ware liberaal-conservatieve putch die, nadat hij in de economie en politiek al langer aan de gang was, zich nu ook duidelijker laat voelen in het onderwijs. Willen we de samenleving beschermen tegen deze beweging dan zullen we het onderwijs met zijn democratische principes, zijn onafhankelijkheid moeten verdedigen. De tijd lijkt rijp om met velen een progressieve hand op te richten tegen de conservatieve pletwals die op ons afdondert. Men zou het niet beter kunnen zeggen als onze broeders van de ULB: "Quand on fait la grève, on la fait jusqu'au finish!" En alhoewel voorlopig aan hun eisen voldaan werd (woensdagmiddag schortte men het plan Hasquin op) is de absolute finish nog lang niet in zicht!

Haroun & Pete

Nieuwe formule wast nog witter: 2 PAKKEN DEJAEGHERE VOOR 1 PAK WITTE? NEEN, ECHT NIET, MENEER.

En zo geschiedde het... Professor E. Witte werd met overgrote meerderheid verkozen tot onze nieuwe rector (of moeten we rectrice zeggen). Zoals in het verleden ook meermaals gebeurde was er slechts één kandidaat en van een echte verkiezingscampagne kon men dus niet spreken. Misschien wijst dit op het feit dat Prof. Witte een aanvaardbare en geschikte kandidaat was voor de verschillende g e l e d i n g e n en machtsverhoudingen die de VUB "rijk" is. Ook vele studenten verbergen hun enthousiasme niet en hopen dat met de komst van de nieuwe rector bepaalde toestanden zullen verdwijnen. In een volle Aula had zij haar kandidatuur verdedigd en op het netwerk bevindt zich een transcriptie hiervan. Hoe zit Prof. Witte de huidige toestand en de toekomst van de VUB? Een doorlichting...

De uitdagingen van de toekomst

"Dat de VUB zich in een transitiefase bevindt en zelf op een belangrijk punt in haar ontwikkeling is aangekomen, is een gevoel dat bij de meesten onder ons momenteel leeft. Het zal er in de volgende jaren op aankomen niet te verworden tot een tweederangsuniversiteit en in te zien dat de nodige voorwaarden te creëren om met een sterke universitaire gemeenschap de 21ste eeuw in te gaan." Wil men deze universiteit een kans geven om voort te blijven bestaan als vrije en volwaardige universiteit, dan zal het nodig zijn dat op elk niveau de hele universitaire gemeenschap haar verantwoordelijkheid daadwerkelijk opneemt. De VUB verkeert in een diepe malaise, die globaal is maar zich vaak (concreet) lokaal manifesteert. Een achteruitgang op het vlak van onderwijs en onderzoek is reeds voelbaar in de verschillende richtingen. Dit is deels te wijten aan het feit dat het academisch personeel steeds zwaarder bedolven wordt onder administratief werk en aan de daarmee samenhangende stijgende technocratisering. Ten gevolge van het Coens Decreet zijn de universiteiten verplicht rationaliseringsmaatregelen en besparingen door te voeren. Een subsidieering die hoofdzakelijk gebeurt op basis van het aantal studenten bedreigt zodoende niet alleen verschillende kleine richtingen maar ook expliciet de hele universiteit. Drie jaar later begint men de gevolgen van dit Decreet pas echt goed te voelen. Het nieuwe Decreet Van den Bossche dat op komst is zal de zaak waarschijnlijk alleen nog erger maken. De noodzaak om het debat over hoger onderwijs fundamenteel te openen dringt zich op. Men moet inderdaad erkennen dat de VUB nu in een transitiefase zit maar zolang men geen radicalere veranderingen aan het huidige beleid doorvoert, het voortbestaan van de VUB als volledige en volwaardige universiteit op langere termijn niet meer haalbaar zal zijn. Tegen de algemene tendens in de verschillende beleidsorganen waar men in eerste plaats een budgettaire argumentatie volgt moet de prioriteit geven worden aan de kwaliteit van het onderwijs en onderzoek alsook aan de maatschappelijke uitstraling. Dit kan alleen als er een globale solidariteit ontstaat los van facultaire en andere belangen. Prof. Witte heeft gelijk wanneer ze zegt dat men "geenszins in een doemdenken mag vervallen: verschillende analyses tonen aan dat de VUB zowel op personeelsvlak als

op financieel gebied over een gezonde basis beschikt waarop succesvol kan worden verder gewerkt". Maar op personeelsvlak moet men rekening houden met het feit dat men op het kader niveau met een homogeniteit zit wat de leeftijd betreft. In dit kader wordt door sommigen in de Raad van Beheer de 80% regel aangehaald. Deze bepaalt dat wanneer 80% van het budget van de universiteit aan personeel wordt besteed de universiteit onder rechtstreekse controle van de regering komt te staan. De besparingswoede van de regering is evenwel de hoofdoorzaak van deze situatie. Wanneer men dit argument gebruikt om een asociale afloeiingspolitiek door te voeren, trapt men dus in de val van de besparingslogica die de regering ook aan de universiteiten wil opleggen, bovendien vaak met ideologische consequenties.

De eigenheid van de VUB

"De VUB is niet om het even welke universiteit. Ze heeft een heel eigen identiteit en wil een filosofisch-maatschappelijk project uitdragen. Dit is wellicht een van de belangrijkste stimulansen om onze instelling in Vlaanderen en Brussel te handhaven en te versterken. Ik verwijs dan ook graag naar de wijze waarop de beheersorganen recentelijk ons basisbeginsel, het vrije onderzoek, maatschappelijk hebben ingevuld: het gaat om een ideologisch project dat niet enkel de verwerping van elk gezagsbeginsel inhoudt, de kritische vrije oordeelsvorming, de verdraagzaamheid en de openheid centraal stelt, maar zich bovendien in een geest van sociale beweging inschakelt in de ontvoeringsgedachte. Dit zijn geen loze begrippen, maar ze krijgen aan de VUB concreet gestalte in een welbepaalde levenshouding, waaraan we allen gehecht zijn die we wensen te behouden." De eigen identiteit van deze universiteit is gebaseerd op het principe van Vrij Onderzoek (artikel 1 van het Organiek Statuut, de "grondwet" van de VUB, bepaalt dat zowel onderwijs als onderzoek gebaseerd is op het principe van Vrij Onderzoek), maar wie weet wat dit echt betekent en wat de relatie is met de vrijzinnigheid? Studenten zijn helemaal niet op de hoogte van de inhoud van deze woorden. Vrijzinnigheid wordt meer en meer een woord waar de VUB zich achter verbergt i.p.v. zich als vrijzinnige universiteit zowel intern als extern effectief te profileren. Zo verklaarde Decaan Despontin (ESP) bijvoorbeeld dat bij de werving van nieuwe studenten men de vrijzinnigheid als argument om vóór de VUB te kiezen niet te veel mocht benadrukken. Het zou katholieke studenten kunnen afschrikken. Volgens ons is het daarentegen noodzakelijk dat de heel de universitaire gemeenschap de vrijzinnigheid invult (cfr. Prof. Witte: kritische vrije oordeelsvorming, verdraagzaamheid,...), zonder dat het een dogma wordt, en dat ook de studenten betrokken worden in de herdefiniëring: de vrijzinnigheid van 25 jaar geleden is niet noodzakelijk deze van de jaren 90. Vrijzinnigheid mag mijn inziens ook geen schuilnaam worden voor een eng individualisme maar moet een aantal positieve waarden op de voorgrond plaatsen. Door de studenten bewust te maken en te laten participeren in de bepaling van de eigenheid van de VUB kan men die levenshouding pas maatschappelijk invullen. In dit kader moet zeker nog vermeld

worden dat in de Sociale Raad recentelijk een voorstel tot verandering van de naam SSS (Sociale Sector Studenten) is gedaan: het woord sociaal zou moeten gewijzigd worden. De argumentatie hiervoor was dat "sociaal" de mensen zou afschrikken. De sociale bewegendheid is altijd al een richtingsbepalende element geweest in de eigenheid van de VUB. Zulk voorstel getuigt van een inmenging van persoonlijke politieke voorkeuren ten koste van die eigenheid.

Een nieuw VUB-Project

In het begin van dit academiejaar deden verschillende teksten over een toekomstproject voor de VUB de ronde en in het tweede semester organiseerde Studiekring Vrij Onderzoek het Decanendebat. Beide initiatieven hebben slechts een relatief geringe opvolging en interesse gekend ook vanuit de academische geleding (zo veel de ontgoochelende opkomst van professoren op het decanendebat op). Het is des te noodzakelijker om een zo groot mogelijke consultatie te organiseren om te bepalen waar de VUB te komende jaren naar toe wil. Uiteraard speelt de bepaling van de eigenheid van de VUB daar een sleutelrol in. Men kan Prof. Witte alleen maar onderschrijven wanneer ze stelt dat het VUB-project nood heeft aan zowel herbronning in het verleden van de VUB als aan actualisering aan de nieuwe (positieve) ideeën die in de maatschappij leven. "In een samenleving die in volle beweging is en waarin vernieuwende ideeën permanent aan bod komen, spreekt het vanzelf dat ook het VUB-project meer dan voorheen aan herbronning en actualisering toe is. De raakvlakken tussen de maatschappelijke probleemvelden en onze universiteit zijn immers talrijk. Dat we op een aantal essentiële punten positie dienen in te nemen lijkt me dan ook voor de hand te liggen. Zeker de humane wetenschappen hebben in dat proces een belangrijke voortrekkersrol te spelen." Het belang van de Humane Wetenschappen in deze context is evident. Maar men mag niet vergeten dat er in bepaalde kringen van Gebouw M al een intern akkoord bestond om de richting Klassieke Filologie af te schaffen.

"Vijftig jaar VUB: zal overigens een uitstekende gelegenheid bieden om te reflecteren over het waardevolle uit het verleden van onze universiteit om dit vervolgens te integreren in een betekenisvolle toekomstvisie."

Oplossingen?

"Wanneer men zich tot de meest essentiële beperkt, dan dienen de financiële aspecten zeker belicht te worden. Het is voor niemand een geheim dat onze personeelsuitgaven sneller stijgen dan de inkomsten en dat het aantal financierbare studenten in de nabije toekomst een minderinkomen kan veroorzaken. In het meerjarenplan dat de VUB dit jaar moet indienen zullen dus helaas op verschillende domeinen rationaliserings en inkrimpingen ingebouwd moeten worden." Wanneer we willen bouwen aan een nieuwe toekomst moeten we ook rekening houden met de situatie zoals ze nu is: inderdaad op het

(Vervolg op pagina 4)

(Vervolg van pagina 3

gebied van personeelsuitgaven en het aantal financieerbare studenten zijn er ernstige problemen. Het is dan ook noodzakelijk dat wanneer men wil rationaliseren en besparen dat dit gebeurt "in het kader van een open dialoog en solidariteit" (Prof. Bollaert, voorzitter van HILOK, tijdens het decanendebat).

Prof. Witte stelt voor om "de onderfinanciering te compenseren via de oprijving van het aantal financieerbare studenten." Hier moet men opletten om die oprijving niet kost wat kost door te voeren: het invoeren van een verplichte doctoraatsopleiding, (voorlopig gebeurt dit nog altijd op vrijwillige basis) lijkt mij een gevaarlijke beslissing omdat het hoofdargument van financiële aard is.

"Investeren in de onderwijssector lijkt mij echter hoe dan ook een strategisch prioritaire zaak. Het behoud en de versterking van ons avondonderwijs en van onze overbruggingsprogramma's

essentiële elementen in ons sociaal programma: vergt zulks trouwens eveneens. De VUB als volwaardige en volledige universiteit laten functioneren, waarbij de bestaande afdelingen, en zeker deze die leraars M.O. afleveren, behouden blijven, ook als dit via solidariteitsmechanismen dient te gebeuren, lijkt me een ander cruciaal onderdeel van ons onderwijsbeleid."

In deze paragraaf legt Prof. Witte de nadruk op het feit dat de VUB een volwaardige en volledige universiteit moet blijven. Dit zal kleinere richtingen (Klassieke Filologie, Zuivere Wetkunde, Biologie,...) zeker een hart onder de riem steken zeker omdat hun voortbestaan op dit moment effectief bedreigd worden. Wel is het noodzakelijk dat richtingen zoals geografie, geologie, kunstwetenschappen, archeologie... die niet rechtstreeks leraars Middelbaar Onderwijs "afleveren" ook behouden blijven en van de

zelfde vastberadenheid als de andere richtingen kunnen genieten.

"Op onderzoeksvak doet de VUB het verhoudingsgewijs zeker niet slecht.

Ik sluit me dan ook graag aan bij de prioriteiten die de universiteit zich terzake stelt. Dat het onderzoekskorps van topkwaliteit dient te zijn en te blijven, is onontbeerlijk voor de uitstraling. Om de bestien onder onze afgestudeerden

onderzoeksmogelijkheden te blijven bieden kunnen in bepaalde afdelingen zeker nog meer externe middelen worden aangetrokken. Succesvolle (Welke criteria gaat men hiervoor gebruiken?) groepen alle steun verlenen en nieuwe beloftevolle teams stimuleren, lijkt me ook voor de toekomst het na te streven doel te zijn, waarbij kan worden aangesloten bij de algemene trend om, rekening houdend met de specifieke behoeften van de vakgroepen, de interdisciplinariteit te bevorderen." Het onderzoek is een zeer delicate materie. Onderwijs en onderzoek zijn in wezen een eenheid waar zeker niet aan geraakt mag worden. Het onderzoek mag zich zeker niet alleen richten naar de vraag van de markt en daarom moet men ook op langere termijn durven investeren (dus zeker in het fundamenteel onderzoek). De interdisciplinariteit moet dus zeker gestimuleerd worden zodoende ontstaat er een klimaat waar nieuwe inzichten in de verschillende disciplines kunnen gevonden worden.

Wat de boekenstop betreft geeft Prof. Witte hoopvol nieuws: "Een ander knelpunt waarvoor zo vlug mogelijk een oplossing dient gezocht is dat van de tijdschriften en boekenaankoop. Voor alle afdelingen, maar zeker voor de humane wetenschappen, is het van fundamenteel belang dat de boekenstop wordt opgeheven. We lopen op deze manier immers op verschillende domeinen een achterstand op die voor het onderzoek dramatisch is."

OPROEP

"Ik hoop er waarschijnlijk niemand van te overtuigen dat de realisatie van ons concrete VUB-project slechts kan slagen als we er ons met z'n allen achter zetten en een groot aantal onder u daartoe ook op het

niveau van de beleidsstructuren een wezenlijke inspanning willen leveren. Het werk dat recentelijk door de beheersorganen en door de COSTRA-groep (n.v.d.r. COSTRA groep: raad van de wijzen, een groep van vier professoren met als doel de universiteit "door te lichten") werd geleverd, biedt een uitstekende vertrekbasis om deze samenwerking in de praktijk te brengen: we beschikken momenteel zowel over de resultaten van de zwakte/sterkte-analyse van de verschillende universitaire componenten als over een organiek statuut dat op het vlak van de structuren een adequaat beleid moet garanderen. De verdeling van de bevoegdheden tussen een bestuurscollege dat het dagelijks beheer waarnaemt en de Raad van Bestuur die het algemene beleid vastlegt en de toekomstvisie uittekent, is met oog op een doelmatig beheer eveneens een waardevolle beslissing. Ik sta evenzeer achter de principes die de algemene coördinerende functies van de faculteiten en hun decanen herwaarderen en die van de senaat een wetenschappelijke jury voor interne kwaliteitsbewaking maken. Ik hoop dat ik bij verkiezing op zeer velen onder u zal kunnen rekenen om, over de grenzen van de faculteiten, de disciplines, de generaties en degeledingen heen, en in een geest van open dialoog, aan de toekomst van onze universiteit en van haar ziekenhuis te kunnen werken."

Een probleem dat op alle niveaus merkbaar is: het gebrek aan informatiedoorstroming. (Zo werd er door KoKo (BSG, VO, De Moeia) een brief naar de Raad van Beheer gestuurd om de verslagen van de RVB te verkrijgen. Dit werd geweigerd wegens "besparingsmaatregelen": tenzij deze verslagen op zilver gebt zijn is dit een bewuste strategie om de studenten bij de beslissingen uit te sluiten.) Wij hopen dat dit met de nieuwe rector zal veranderen en dus dat ook bijvoorbeeld de resultaten van de COSTRA-groep publiek zullen worden gemaakt en dat iedereen daadwerkelijk zal mogen deelnemen aan het bepalen van een nieuw VUB-project.

Haroun en Karin, die Prof. Witte veel moed en doorzettingsvermogen wensen

Zeltung. Dit artikel lag mee aan de basis van de *Historikerstreit*, (ongeveer te vertalen als "de geschiedkundigenoorlog"), omdat dit soort subtiele en voor velen moeilijk te doorziene verdraaiing van de Duitse geschiedenis aanleiding gaf tot heftige reacties van andere Duitse (en buitenlandse) historici en filosofen. In de triomfalistische stemming van na de Duitse eenmaking krijgen zij in de publieke opinie echter weinig voet aan de grond. Dat dit de officieel bestreden extreem-rechtse organisaties en partijen de wind in de zeilen geeft hoeft geen betoog. Ik haal dit aan in het kader van de "discussie" die op dit moment in kringen van o.a. de Sociale Raad gevoerd wordt m.b.t. het bestaansrecht op de campus van de Marxistisch-Leninistische Beweging (MLB)³. Het argument dat

(Vervolg op p.9)

(1) Een van de grootste en ergste strafkampen in Rusland tijdens Stalin.
(2) Christelijk Democratische Union, te vergelijken met onze CVP, zij het nog conservatiever door het ontbreken van een gestructureerde arbeidersvleugel zoals het ACW.
(3) Het geeft natuurlijk blijk van de huidige mentaliteit dat ik me, hoewel dit absoluut niet ter zake doet in de argumentatie, verplicht voel duidelijk te stellen dat ik geen lid ben van MLB of enige andere politieke partij of beweging. Ik beschouw mijzelf wel in de ruime zin van het woord als "progressief".

Lezersbrief:

Voor het eerst in 25 jaar: censuur aan de Gentse Rijksuniversiteit. Straks ook aan de VUB?

Het is precies 25 jaar geleden dat de maartrevolte van 1969 aan de Gentse universiteit losbarstte. Directe aanleiding was toen de rectorale censuur voor een debat "zin of onzin van de pornografie". De studenten besloten en masse dit verbod te negeren en namen daarop de Blandijn in bezit. De verworvenheden die zij toen afdwongen, waaronder het recht op revolutionaire, antikapitalistische propaganda, worden 25 jaar later vanuit het rectoraat opnieuw verboden. Iedereen heeft zo zijn manier om gebeurtenissen te herdenken. Maar dit verbod komt niet toevalig.

In het kader van de structurele crisis bezint de burgerij zich over de investeringen in het onderwijs. Uitgebreide investeringen in een breed en democratisch onderwijsnet worden niet langer als rendabel beschouwd. Alle discussies die sinds twee jaar gevoerd worden leiden in de richting van een selectievere opleiding van toekomstige kaders voor het bedrijfsleven: oriëntatieproef, maturiteitsexamen, numerus clausus, strengere selectie op het einde van de eerste kandidatuur. De herstructurering en rationalisering van de Vlaamse hogescholen, zoals voorgesteld in het plan Vandenbossche (SP) en heftig bekampt door tienduizenden hogeschoolstudenten, is een eerste stap in die richting. De besparingen in de sociale sector op de UCL in Louvain La Neuve van november jongstleden kan gelden als een tweede indicatie. Het herstructureringsplan Lebrun voor de Franstalige Hoge scholen als derde. Deze drie feiten plus het actuele monsterbesparingsplan op de ULB maken duidelijk dat een verregaande rationalisering van de universiteiten te verwachten valt, nog meer afgestemd op de onmiddellijke noden van het bedrijfsleven. Een volgende essentiële stap in de richting van een elite universiteit, zoals Prof. Blanpain van de KUL het voorstelt.

Bij dit gegeven kunnen de patronale krachten twee zaken missen als kiespijn: 1. Studentenprotest tegen de op til zijnde maatregelen en 2. een band tussen dit protest en het arbeidersprotest tegen de afbraak van de sociale zekerheid. Studenten die in contact komen met de sociale realiteit van de grote meerderheid van de bevolking in België, met de werkloosheid, met de sociale gevolgen van de opeenvolgende besparingsrondes zijn een potentieel gevaar voor alle theorieën die momenteel heersen aan de universitaire campussen. Die theorieën -van de verburgerlijking van de arbeidersklasse tot het 'a-politisme'-mogen in geen geval doorbroken worden. De studenten moeten in hun ivoren toren worden gehouden, ver weg van de klassenstrijd, ver weg van het in vraag stellen van alle universitaire zekerheden. Elk studentenprotest dat pertinente vragen durft te stellen zoals: onderwijs in dienst van de ondernemingen of in dienst van de bevolking?, wordt zover mogelijk uit het gezichtsveld van de studenten gehouden.

Om hun doelstellingen door te voeren, zien de patronale vertegenwoordigers zich genoodzaakt de repressie tegen de MLB op te voeren. De Marxistisch Leninistische Beweging (MLB), studentenorganisatie van de PVDA, haalde op 14 oktober 1992 25% van de stemmen bij de verkiezingen voor de sociale Raad (RUG). In haar programma komt de MLB op voor de eenheid tussen studenten en arbeiders, voor de strijd tegen het

inleveringsbeleid en voor gratis kwaliteitsonderwijs. Tegenover de toenemende invloed van de-MLB bij de studenten reageerde het rectoraat met de botte bijl. Er werd een verbod ingesteld voor propaganda voor politieke partijen aan de universitaire resto's (de 'gedragkode') en er werd een de facto verbod afgekondigd voor sprekers van de PVDA en de MLB in de universitaire gebouwen.

Wat is hier zo extreem, zo vraagt men zich af?

-Dat MLB overal en altijd aan politiek wil doen door op te komen voor meer democratie: stemrecht en gelijke rechten voor migranten, strijd tegen de dictatuur van het groot-kapitaal, ijveren voor een open, democratische en gratis universiteit, het politiek bewustzijn van de studenten op een hoger nivo te brengen door het debat aan te gaan, door inhoudelijk te reageren tegen de pogingen van het NSV om hun fundamenteel ondemocratisch programma uit te voeren.

-Of dat de universitaire overheden in het-vuur van het crisisplan het ijzer smeden voor nieuwe herstructureringen en rationalisaties, voor een volgende stap in de richting van een onbetaalbaar en ontoegankelijk onderwijs? En dat diezelfde universitaire overheden elke afwijkende mening censureert en het de grote groep van studenten verbodt om de sociale realiteit en met een sociaal alternatief voor deze crisis in contact te komen?

Boven alles zullen trouwens de fascistische organisaties het beleid van Vermeersch toelichten. Reeds op 2 december 1990 verklaarde Reinhard Staveaux het volgende op het congres van de Vlaams Blok Jongeren: "Maar kan de jeugd aan politiek doen? Kunnen jongeren een gemeenschap helpen besturen? Ik geloof van niet. Men vraagt aan een student of leerling toch ook niet zijn eigen cursussen te geven..." (Verslag VBJ-kongres, werkprogramma politiek, blz.2).

De MLB eist:

*gratis en toegankelijk kwaliteitsonderwijs voor iedereen.

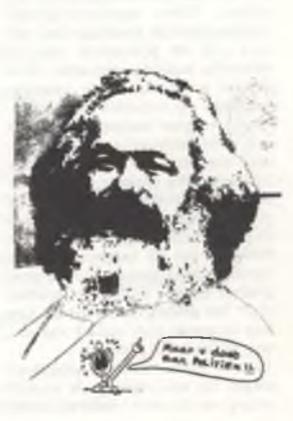
*recht op propaganda en informatie-verspreiding voor alle studentenverenigingen, uitgezonderd voor de fascistische en racistische propaganda.

*onmiddellijke en volledige intrekking van de 'gedragkode'.

*neen aan de repressie tegen en het criminaliseren van de progressieve beweging.

Neen aan de censuur! Neen aan de gedragskode! Neen aan de elite-universiteit! Op voor de strijd! Op voor de solidariteit met de werkers! Werk mee met de MLB!

MLB BRUSSEL

Links-Rechts
Avé-rechts

"Voerden de Nationaal-Socialisten, voerde Hitler misschien alleen hierom een "Aziatische" daad uit, omdat ze zichzelf en hun gelijken beschouwden als potentiële of werkelijke slachtoffers van een "Aziatische" daad?"

Pardon? Misschien wordt het duidelijker als we het nogmaals lezen. Inderdaad, Nolte bedoelt wat hij zegt, want vervolgens stelt hij de rethorische vraag: "was de Goelag-archipel¹ er niet eerder dan Auschwitz? Was de "klassenmoord" van de Bolsjeviken niet de logische en feitelijke voorloper van de rassenmoord door de nazis?"

Wie daarop geen NEE antwoord weet dus wie de werkelijke schuldigen zijn van de misdaden van het Nationaal-Socialisme. Eindelijk weten we dat de Nationaal-Socialisten de eigenlijke slachtoffers zijn en alleen daarom deze daden begaan hebben. Alles wat in het Derde Rijk gebeurd is, was bedoeld ter voorkoming van de misdaden die de communisten zouden begaan als zij aan de macht kwamen."

Het cursief gedrukte citaat wordt door Michael Schmidt aangehaald in zijn boek: *Neonazi's: onderzoek naar een verschrikking*

(Nederlandse vertaling uitg. L.J. Veen). Daarin onderzoekt hij o.a. de manieren waarop de officiële Duitse overheid vooral sinds het aan de macht komen van CDU². Kanselier Kohl, ondanks haar anti-fascistische retoriek, de vergoeliking van het nazi-verleden ondersteunt ter verbetering van het Duitse moreel en het herstel van een Duits identiteitsgevoel dat volgens een opiniepeiling uit de eerste helft van de jaren '80 - uitgevoerd in opdracht van de Kanselarij - was verlorengegaan door het schuldgevoel van veel Duitsers m.b.t. hun verleden. Een van de altijd terugkerende thema's in het opeetsmechanisme is de stelling dat de verschrikkingen van het Nazi-regime niet erger waren en zelfs een logisch gevolg waren van de

misdaden gepleegd in stalinistisch Rusland. Het gaat soms zo ver dat men de bevrijding van Duitsland van het nazi-regime aan het eind van de Tweede Wereldoorlog, voor zover het het Russische deel betreft, afschildert als erger dan het nazi-regime zelf. Het bovenstaande cursieve citaat bijvoorbeeld, waarin het Duitse Nazisme als slachtoffer van het Russische Bolsjevisme wordt voorgesteld, komt uit een artikel op 6 juni 1986 gepubliceerd door de historicus Ernst Nolte in de conservatieve "kwaliteitskrant" *Frankfurter Allgemeine*

Het Laatste Nieuws over het Arsenal: De Standaard van de VUB

Het Arsenal.

Wanneer je langs de Vrijwilligerslaan of de Boulevard Général Jacques in de richting van metrostation Petillon gaat, passeer je een groot stuk terrein met hangars en gebouwen in slechte staat. Een deel ervan is onlangs gerestaureerd door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij om er bedrijven in te huisvesten. Al deze gebouwen - op het gerestaureerde stuk aan de Boulevardkant na - zijn eigendom van de VUB.

Reeds in het begin van de jaren '80 overwoog de VUB tot aankoop van deze terreinen, die vroeger deel uitmaakten van het militair patrimonium. De grote hangars - toen nog in goede staat - waren immers ideale ruimten om, mits herstel en infrastructurele aanpassingen, op vele vlakken de uitbreiding van Campus Oefenplein te verzekeren: De VUB beschikte en beschikt nog steeds niet over ateliers voor artistieke en materiële doeleinden, noch over polyvalente zalen voor conferenties, theater- of muziekvoorstellingen, er is gebrek aan labo's etc.

In '85 wordt het Koninklijk Besluit uitgevaardigd dat de VUB moet toelaten de terreinen te verwerven. Op dat ogenblik zijn ze eigendom van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Brussel. In februari '87 beslist de Raad van Beheer (onder het rectoraat van prof. Locuffier) van de VUB over te gaan tot aankoop. Het vonnis in eerste aanleg van 10 mei '88 maakt de VUB officieel tot eigenaar (dit gaat wel met enige financiële conflicten gepaard). Op dat moment behoren de gebouwen aan de Nationale Maatschappij Huisvesting. De VUB verwerft gronden ter oppervlakte van 25 ha met gebouwen in behoorlijke staat. Er wordt evenwel in de begroting geen enkel bedrag ingeschreven m.b.t. de restauratie en in gebruikneming ervan. Enkel de facturen voor water en elektriciteit worden tot eind '93 betaald. Niettemin worden de gebouwen continu aangevraagd en door derden in gebruik genomen voor tentoonstellingen, theatervoorstellingen, verhuur aan Oxfam, etc. In 1988 richtten de mensen die de prestigieuze tentoonstelling "De spiraal van het weten" van de VUB op poten zetten, gebouw P (zie plan), in tot werk - en stockageatelier, vermits er op de campus zelf totaal geen infrastructuur voorhanden was.

Gedurende de jaren '80 hebben allerlei groepjes en ateliers op al of niet officiële wijze een tijdelijk onderdak in deze gebouwen gevonden voor hun creatief werk. Aan het begin van de jaren '90 onderzocht professor Luc Steels de mogelijkheid om een deel van zijn bekende "Artificiële Intelligentie"-labo in gebouw I (zie plan) onder te brengen. Ondanks de voor de hand liggende

uitbreidingsmogelijkheden, liepen deze pogingen om materiële redenen op niets uit. Op dit moment wordt de ruimte P door theatermaatschappij Hollandia gebruikt voor de veel weerklank vindende voorstelling "Lulu". Hiervoor hebben de mensen van Hollandia wel op eigen kosten een voorlopige restauratie van het dakgebinte uitgevoerd (materiaalkost: de luttelste som van 30000 Bfr., + werken: 3 man gedurende 2 maanden, een in feite belachelijk laag bedrag), en een telefoon-, water- (30104 Bfr.) en electriciteits- (+/- 80000 Bfr.) aansluiting moeten nemen. Als zij vertrekken zullen al deze materialen en aansluitingen natuurlijk weer worden verwijderd, zodat de verloering daarna ongehindert haar verwoestende werk kan hernemen. Pogingen van mensen uit Dienst Cultuur en de Kultuurraad om deze zaken te behouden, hebben tot nu toe weinig of geen succes gehad bij de VUB-overheden.

De huidige toestand van de gebouwen is als volgt (los van de restauraties door de groep Hollandia, zie plan): De gebouwen P, D, N, Q, I, J en M zijn, wat de ruwbouw en het dakgebinte betreft, nog in behoorlijke staat. De restauratie hiervan kan, zeker in een eerste fase, - vgl. groep Hollandia - binnen redelijke termijn en mits beperkte kosten uitgevoerd worden. De gebouwen Z, R, S en L zijn zo goed als zeker verloren (in gebouw Z heeft een brand gewoed, de rest is tot in de ruwbouw verrot). De loodbescherming die in de randen van de dakgoten zat, is allemaal gestolen, wat een nefaste invloed heeft op het behoud van de ruwbouw van de gebouwen. Er zijn boze tongen die beweren dat de gemeente Elsenne, die de VUB als Vlaamse universiteit niet zo goed gezind is, dit op zijn minst onghinderd heeft laten gebeuren. Om verdere bewuste afbraak tegen te gaan, heeft de Technische Dienst die de gebouwen onder haar bevoegdheid heeft, de toegang tot de terreinen laten dichtmetsen.

Heeft de VUB-overheid dan helemaal geen aandacht voor of plannen met deze terreinen? Toch wel. De dienst Architectuur heeft in het verleden studies laten doen m.b.t. de toekomst van "Het Arsenal". Van de drie voorgestelde maquettes gaan er twee a priori uit van de volledige afbraak van de - ook uit architectonisch standpunt interessante - bestaande gebouwen. Van een werkelijke renovatie ten voordele van de instelling is in geen van de ontwerpen sprake. Erger is dat in kringen van de Raad van Beheer gedacht wordt en werk wordt gemaakt van het uit handen geven van dit deel van het VUB-patrimonium. Een commissie (voorzitterschap: prof. Verreecken) van de Raad van Beheer onderzoekt op dit moment het in concessie geven van de terreinen aan een grote projectontwikkelaar, die voor eigen gebruik een project in drie fasen dient voor te stellen:

- Aan de kant van de vrijwilligerslaan (site van de gebouwen Z, R, Q, L, S): het optrekken van 400 studentenkamers die verhuurd zullen worden aan de marktprijs (10000 Bfr.). De offerte hiervoor dient ingediend voor 15 juni en de beslissing zou vallen op de Raad van Beheer van 4 juli. Let wel dat enkel de grond eigendom blijft van de VUB, de infrastructuur en de gebouwen zijn dan eigendom van de projectontwikkelaar, en zullen op geen enkele wijze enige sociale huisvestingsdimensie vertonen. De VUB staat deze gronden dus af voor het winstbejag van grote huizenmelkers (vgl "studentenhomes" type Irena aan de ULB).

- Een innovatiecentrum met kantoor- en bedrijfsruimtes voor zgn. "high-tech" - bedrijven. Dit past in de filosofie van de koppeling van de universitaire belangen aan die van het bedrijfsleven. Dat het voor het creëren van faciliteiten voor de vele kleine spin-off-bedrijfsjes van de VUB (een vaak gehoord argument) zelf veel interessanter zou zijn zich in eigen VUB-gebouwen te kunnen vestigen, hoeft geen betoog.

- Een congrescentrum met grote en kleine vergaderzalen en seminars, plus luxe-accommodatie voor congresgangers en professoren. Dit zou betekenen dat de VUB, die zelf inderdaad niet over goede congresaccommodatie beschikt, op haar eigen grond congresruimten - uiteraard zeer prestigieus - zou moeten huren.

De totale investeringswaarde voor de projectontwikkelaar (de naam die in

dit verband voortdurend valt is Monsanto) voor dit in principe in zijn geheel te begeven project bedraagt 2 miljard Bfr.!! Als men nu bedenkt dat de VUB:

- Elk jaar meerdere malen tenten dient af te huren voor grote manifestaties van verschillende aard (kostprijs minimum 150000 Bfr.);
- Geen eigen faciliteiten, geschikt noch voor congressen, noch voor culturele manifestaties etc. heeft;
- Een schrijnend gebrek is aan labo-ruimte, ateliers, ruimte voor spin-offs etc.kent;
- De VUB-studentenhuysvesting door het project "Arsenal" op geen enkele wijze vooruitgeholpen wordt, het is enkel een uitbreiding van de privé-markt;
- Dat voor een behoorlijk gerenoveerde zaal van het type "gebouw P" per dag 60000 Bfr. zou kunnen worden gevraagd (voor Hollandia in dat geval 20 x 60000 Bfr.!), geld waarmee de renovatie in enkele jaren tijd zou kunnen worden afgeschreven. En dat bovendien zo de positie van de VUB op de cultuur- en congresmarkt in Brussel aanzienlijk kunnen worden versterkt (huurprijs Lunatheater 70000 Bfr.); dan vraagt men zich af waarom

sommigen in de RvB zo graag dit project erdoor geduwd zouden zien. Ook het feit dat er hiervoor vooral steun komt uit liberale hoek, is geen voldoende verklaring.

De volledige restauratie van het Lunatheater koste +/- 150 miljoen Bfr. In vergelijking met het megaproject van de projectontwikkelaar - dat in meerwaarde voor de VUB niets betekent, en ons bovendien van de beschikking over onze eigen gronden ontrief, is dit peanuts. Bovendien is een dergelijke renovatie-investering in elk geval rendabel op middellange termijn, en is de meerwaarde voor de instelling als geheel evident. Redenen genoeg om de discussie uit de cenakels te halen, en op een open manier in functie van het algemeen belang van de hele universitaire gemeenschap van begin af aan opnieuw te voeren. Of niet?

K.V.

Opm.: Sommige mensen spreken in een gelijkaardig verband hun ongerustheid uit over de toekomst van de archeologische unieke ijskelders onder de Schoofslaan.

EXTREEM PRAGMATISME

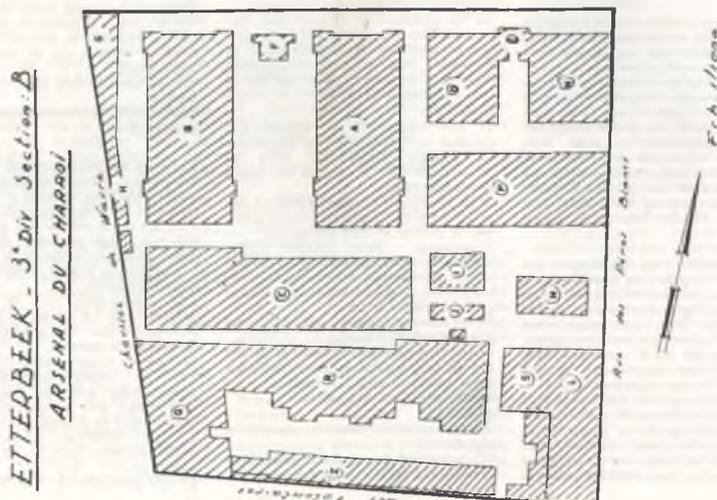
Momenteel wordt door verschillende mensen uit de studentenvertegenwoordiging de erkenning van de MLB in vraag gesteld. Door het praesensconvent werd beslist dat deze politieke organisatie geen pamfletten mocht verspreiden. Deze maatregel, die regelrecht indruist tegen het fundamentele (extreme?) recht op vrije meningsuiting, moet in vraag worden gesteld. Het praesensconvent is niet bevoegd om te beslissen dat een ander zijn mening niet mag uiten op de manier die hij wenst. Het feit dat de MLB deze beslissing naast zich neer heeft gelegd door toch pamfletten te verspreiden kan voor sommigen een aanleiding zijn om een schorsingsprocedure in gang te zetten. Het lijkt er overigens op dat de roep om alle 'extremistische' elementen binnen de VUB te elimineren of te marginaliseren groter en groter wordt. Een discussie over het VUB of SoR-beleid tegenover extreem rechts wijst heel sterk in die richting. Wanneer de tendens in zijn totaliteit wordt bekeken wordt het duidelijk dat een polarisatie onvermijdelijk wordt. Het principieel steunen van een organisatie, onafgezien van een overeenstemming in gedachtegoed kan al voldoende zijn om zelf als extremistisch te worden bestempeld. Ook in Duitsland kan sinds meerdere jaren een gelijkaardige evolutie worden waargenomen. Zo zijn er op verschillende universiteiten studentenorganisaties die hun erkenning verliezen omwille van hun politieke activiteiten. Hierover werd door Studiekring Vrij Onderzoek de laatste jaren via de Moeial reeds meerdere malen bericht. Het gaat daarbij niet toevallig telkens om organisaties die links georiënteerd zijn en die - net zoals in het geval van de MLB - een doctrinair gedachtegoed wordt verweten. Zo is recent de studentengroepering 'Rotes Forum', actief aan de Technische Universität van Dresden door de rektor geschorst omwille van het verspreiden van een pamflet waarin de federale ministers van justitie in opspraak werden gebracht. Via protestbrieven van zowel binnen- als buitenlandse instanties tracht

deze organisatie de schorsing ongedaan te maken.

Wezenlijk in deze materie is niet het akkoord gaan met het gedachtegoed van de betrokken organisatie. Het recht op vrije meningsuiting wordt door dergelijke schorsingen ongedaan gemaakt en daar draait het om. Mijsnziens kan enkel het gebruik van geweld als argument gelden om een organisatie te schorsen of te weren van een Universiteit. Zolang men in eerste instantie kloppen krijgt in plaats van ze zelf te geven om de eigen argumentatie 'kracht' bij te zetten, is men rechtmatige speler in het politieke spel. Anders moet men ophouden zichzelf democratisch te noemen.

Zoals reeds vermeld is er sprake van een voortschrijdende polarisatie in onze samenleving en daarbuiten. In de zeer nabije toekomst zullen er keuzes moeten gemaakt worden. Tegenstellingen of verschillen in visie die nu aan de orde zijn dienen aan de kant gezet om aldus de krachten te kunnen bundelen. Het is immers juist wezenlijk aan het principe van Vrij Onderzoek dat men aanvaardt dat een ander anders denkt. Juist daardoor moet het mogelijk zijn dat er solidariteit ontstaat die het 'andere' overstijgt. Het is stilaan onvermijdelijk geworden om de polarisatie te negeren of te ontkennen. Zij die van zichzelf menen te kunnen stellen dat zij niet 'extreem' zijn doch zich wel het recht toe eigenen om dat oordeel over anderen te vellen zijn gevaarlijk. Er dreigen veel mensen verloren te gaan die een element vormen in de kracht van de VUB. Zo is het duidelijk dat de MLB een zeer actieve kracht is geweest in de strijd rond extreem rechts. En nogmaals, daarmee wil ik mij niet achter hun gedachtegoed scharen. Het belangrijkste is dat de achterhoedegevechten moeten ophouden. Men moet oppassen dat schoonheidsoperaties in functie van het 'imago' geen grote kuis worden, immers de slang van het extremisme kruipert waar zij gaan kan. Ook pragmatisme kan immers extreme vormen aannemen.

JVH, mens.

HET (geliefde of gehate) EXAMENREGLEMENT

Hoofdstuk I: Definities

Artikel 1

Voor de toepassing van dit reglement betekenen de uitdrukkingen:

Opleidingsonderdeel:

Een deel van een voltijds of deeltijds jaarprogramma waarvoor één examen-cijfer kan worden toegekend.

Studiejaar:

Een structuuronderdeel van een opleiding, vastgesteld op grond van de voor die opleiding voorgeschreven studieduur en bepalend voor de studievoortgang.

Voltijds jaarprogramma:

Een deel van een opleidingsprogramma, dat het programma van één studiejaar uitmaakt.

Deeltijds jaarprogramma:

Een helft van een voltijds jaarprogramma.

Examen:

Middel om de student op de meest objectieve manier individueel te evalueren over de mate waarin hij beschikt over de kennis, het inzicht, de vaardigheden en de attitudes nodig om de wetenschap in de toekomst zelfstandig te beoefenen, of de wetenschappelijke kennis toe te passen inzake de door de titularis of diens plaatsvervanger aangeduide examenstof.

Tentamen:

Een evaluatie over een deel van de stof.

Vrijstelling:

De ontheffing van een opleidingsonderdeel uit een opleidingsprogramma, op grond van eerder met goed gevolg afgelegde examens. Dit opleidingsonderdeel komt niet meer voor op de deliberatiebladen.

Overdracht:

De overdracht van een examen-cijfer naar een latere examenperiode van hetzelfde academiejaar of naar het eerstvolgend academiejaar, waarvoor een inschrijving gemaakt wordt. Deze cijfers worden op de deliberatiebladen vermeld.

Individueel aangepast voltijds/deeltijds jaarprogramma:

Een voltijds/deeltijds jaarprogramma vermindert met de opleidingsonderdelen waarvoor ofwel vrijstelling werd verleend ofwel overdracht van examen-cijfers werd toegeestaan en dat uitgebreid werd met opleidingsonderdelen uit het volgende voltijds/deeltijds jaarprogramma.

Hoofdstuk II: Examencommissies

Artikel 2

De examencommissie bestaat uit alle leden van het zelfstandig academisch personeel en doctor-assistenten die in het betrokken studiejaar opleidingsonderdelen hebben gedoceerd of belast zijn met het afnemen van examens over de opleidingsonderdelen die het studiejaar uitmaken en in voorkomend geval de promotoren van de eindverhandeling.

Artikel 3

De examencommissie kiest vóór het begin van het academiejaar een Voorzitter, Secretaris en hun plaatsvervangers. Hun namen worden door de Decaan aan de Rector en de Ombudsman medegedeeld.

Artikel 4

De naam van de Voorzitter van de examencommissie wordt gedurende het ganse academiejaar ad valvas bekend gemaakt.

Artikel 5

Wardt een opleidingsonderdeel door meerdere leden van het zelfstandig academisch personeel of doctor-assistenten gedoceerd (verscheidene titularissen, titularis en plaatsvervanger, verscheidene plaatsvervangers) dan beslist de examencommissie vóór het begin van het academiejaar wie als stemgerechtigd lid in de examencommissie zal zeten. De andere leden kunnen deelnemen aan de werking, zonder stemrecht te krijgen.

Artikel 6

Afwijkingen worden uitdrukkelijk vastgesteld door de examencommissie bij het begin van de vergadering. Een plaatsvervanger, die de opleidingsonderdelen gedoceerd heeft en examens heeft afgenomen, maakt van rechtswege deel uit van de examencommissie en vervangt de titularis.

Artikel 7

Aan de werking van een examencommissie kan worden deelgenomen zonder stemrecht door:

-de Rector of zijn afgevaardigde in de Onderwijsraad die alle vergaderingen van

alle examencommissies mag bijwonen. Behalve in de gevallen bepaald in artikel 2, §2 heeft hij geen stemrecht;

-de Decaan die alle vergaderingen van de examencommissies van zijn faculteit mag bijwonen en kan voorzitten. Behalve in de gevallen bepaald in artikel 2, §2 heeft hij geen stemrecht;

-de leden van het academisch personeel, belast met oefeningen of andere werkzaamheden in verband met het betrokken studiejaar;

- de commissarissen, belast met het beoordelen van de eindverhandelingen;

-de Ombudsman;

-de Administratief Secretaris van de faculteit of een door de Decaan aangeduid lid van het administratief personeel dat de deliberatie voorbereidt.

Hoofdstuk III: Examenregeling

Artikel 6

§1 Per academiejaar zijn er twee examenperiodes. De 1ste begint ten vroegste na de lentevakantie en eindigt ten laatste in de loop van de maand juli. De 2de zitijd, die tenminste drie weken duurt, eindigt vóór de opening van het daaropvolgend academiejaar. De juiste sluitingsdata worden jaarlijks vóór het begin van de tweede semester bepaald door de Raad van Beheer.

§2 Elke faculteit bepaalt jaarlijks, bij beslissing van haar raad, de openings- en sluitingsdata van de examenperiodes in de faculteit. De data worden vastgelegd in de examenregeling vóór het begin van het academiejaar.

§3 De openings- en sluitingsdata worden ad valvas bekend gemaakt en schriftelijk door de Decaan aan de Rector en de Ombudsman medegedeeld.

Artikel 7

§1 Elke faculteit kan per studiejaar tentamina organiseren in de eerste week na de wintervakantie ofwel in de 16de week ofwel in de 1ste week na de lentevakantie.

§2 De periode van de tentamina wordt vastgelegd in de examenregeling vóór het begin van het academiejaar. De data waarop de tentamina worden afgenomen, worden tenminste één maand voor het begin van de tentamina ad valvas bekend gemaakt. Tenminste de dagen waarop tentamina plaatshebben, worden alle andere onderwijsactiviteiten in het betrokken studiejaar geschorst.

§3 De opleidingsonderdelen of gedeelten van opleidingsonderdelen, waarop de tentamina betrekking hebben, worden in elke faculteit bepaald volgens de regels door haar raad vastgesteld.

§4 De faculteitsraden beslissen, vóór het begin van het academiejaar, op voorstel van de titularis, onder welke voorwaarden de tentamina aanleiding kunnen geven tot een gedeeltelijke vrijstelling voor elke student en hoe ze verrekend worden in de eindresultaten van de gewone examenperiode.

Niemand mag zich in de loop van éénzelfde academiejaar meer dan tweemaal voor dezelfde examens of examengedeelten aanbieden.

Artikel 8

§1 Elke faculteit kan gedurende de eerste week na de lentevakantie examens organiseren voor opleidingsonderdelen die volledig afgehandeld zijn. Gedurende deze week worden alle onderwijsactiviteiten in de betrokken studiejaar geschorst.

§2 In afwijking van het bepaalde in artikel 6, §1 en artikel 8, §1 kunnen de faculteiten in een gespecialiseerd systeem examens organiseren in de 16de week. In voorkomend geval wordt dit vastgelegd in de examenregeling vóór het begin van het academiejaar.

§3 De opleidingsonderdelen waarover in uitvoering van §1 van dit artikel een examen wordt ingericht, worden in overleg met de betrokken examinatoren en studenten bepaald en bekrachtigd door de Faculteitsraad. De beslissing van de Faculteitsraad m.b.t. de openings- en sluitingsdata van de examenperiode wordt tenminste één maand vóór de aanvang ervan ad valvas aangekondigd en aan de Rector en de Ombudsman schriftelijk meegedeeld. Deze examenperiode wordt bekendgemaakt in de examenregeling vóór het begin van het academiejaar.

Artikel 9

§1 De tentamens en de examens kunnen niet op zondagen, wettelijke of

academische feestdagen plaatsvinden.

§2 Buiten de in de artikelen 6 tot en met 8 vermelde examenperiodes of tentamenperiodes mag geen enkel examen of tentamen worden afgenomen.

§3 Afwijkingen zijn mogelijk voor studenten ingeschreven in de voortgezette academische opleidingen en voor studenten behorend tot een bijzondere doeltgroep, zoals bepaald door de Raad van Beheer. De beslissing tot afwijking wordt genomen door de bevoegde facultaire instanties. In voorkomend geval dienen de onderwijsactiviteiten niet geschorst te worden.

Artikel 10

§1 Na consult van de examencommissie beslist de Faculteitsraad over de toe te passen weging van de verschillende opleidingsonderdelen, over de manier waarop deze gebeuren, evenals de criteria waarop ze sluiten.

§2 De manier waarop de weging gebeurt, wordt opgenomen in het aanvullend facultair examenreglement en aan de studenten bekendgemaakt vanaf het begin van het academiejaar.

§3 Andere vormen van evaluatie, die aanleiding geven tot verrekking in het eindresultaat, moeten worden opgenomen in het aanvullend facultair examenreglement. Ze mogen geen aanleiding zijn tot een verzwaring van de studielast en gelden voor alle studenten van het betrokken studiejaar.

Artikel 11

§1 Het examenrooster met betrekking tot de eerste examenperiode wordt één maand vóór het begin van de zitijd of uiterlijk veertien dagen vóór het einde van de normale lesperiode ad valvas en persoonlijk bij geschrift bekendgemaakt.

Voor wat de tweede examenperiode betreft worden de termijnen gereduceerd tot tenminste tien dagen.

§2 Bij de samenstelling van het examenrooster zal rekening worden gehouden met een spreiding van de inschrijvingen van de student, indien mogelijk slechts één opleidingsonderdeel per dag.

§3 Behoudens voor de studenten van de aggregatie worden de uurregelingen en de orde waarin de examinandi zich voor het examen moeten aanmelden, na overleg met de betrokken studentenvertegenwoordigers, opgesteld door de Administratieve Secretaris van de faculteit of door een door de Decaan aangeduid lid van het administratief personeel. De Ombudsman wordt op zijn verzoek of na klacht betrokken bij het opstellen van het definitieve examenrooster.

§4 Elke wijziging veroorzaakt door de instelling, na de bekendmaking van het examenrooster, wordt tijdens de examenperiode onmiddellijk en bij aangetekend schrijven aan de betrokken studenten bekend gemaakt op een adres, dat hij daartoe vooraf heeft opgegeven. Deze wijziging mag niet leiden tot verzwaring van het examen.

§5 De uitvoering van dit artikel geschiedt onder de verantwoordelijkheid van de Decaan.

Artikel 12

§1 De studenten worden slechts toegelaten tot het afleggen van de examens als zij op regelmatige wijze zijn ingeschreven voor het betrokken academiejaar.

§2 Een regelmatige inschrijving voor de examens is slechts mogelijk indien alle nodige getuigschriften voor een inschrijving op de rol werden overgelegd en het collegegeld vereffend werd. Voor éénsludend verklaarde afschriften van diploma's en getuigschriften moeten ten laatste één maand vóór de opening van de eerste examenperiode op het administratief secretariaat van de faculteit ingeleverd worden.

Artikel 13

§1 Overminderd de bepalingen van artikel 12, bepalen de faculteiten de voorwaarden volgens welke de studenten toegelaten of geweigerd worden tot de examenperiode. Deze regels worden vanaf het begin van het academiejaar bekend gemaakt worden aan de studenten. Deze regels worden opgenomen in het aanvullend facultair reglement.

§2 De studenten die niet toegelaten worden, moeten hiervan bij een met reden omklede beslissing van de Voorzitter van de examencommissie; uiterlijk twee weken vóór het begin van de zitijd, of uiterlijk veertien dagen voor het einde van

de normale lesperiode schriftelijk op de hoogte gesteld worden. Een afschrift van deze beslissing wordt overgemaakt aan de Rector en de Ombudsman. Binnen drie werkdagen na de ontvangst van de beslissing, kan beroep ingediend worden bij de in artikel 55, §1 bedoelde beroepscommissie.

Artikel 14

De studenten zijn verplicht zich voor de examens in te schrijven op de ad valvas bekendgemaakte dagen en mis het vervullen van de voorgeschreven formaliteiten. In uitzonderlijke gevallen beslist de Decaan of een latijds inschrijving nog mogelijk is.

Artikel 15

De overdracht van examengeld, van de eerste naar de tweede zitijd, kan bekomen worden mits schriftelijke aanvraag bij de Decaan. Deze gemotiveerde aanvragen dienen binnengebracht bij de Administratieve Secretaris, vóór het begin van de zitijd. De Administratieve Secretaris stuurt ze met de beslissing van de Decaan, door naar de dienst Inschrijvingen.

Een overdracht van examengeld van het ene academiejaar naar het andere is niet mogelijk.

Hoofdstuk IV: Examenverloop

Artikel 16

§1 De student houdt zich strikt aan de vastgestelde uurregeling en plaats van de ondervraging. Elke overmacht moet zo vlug mogelijk aan het secretariaat van de faculteit gemeld worden. In overleg met de student en de examinator maakt men onder de verantwoordelijkheid van de Decaan een nieuwe examenregeling op.

§2 De examinator houdt zich strikt aan de vastgestelde uurregeling en plaats van de ondervraging.

In geval van afwezigheid van de examinator en bij gebrek aan berichtgeving van deze laatste vervalt de examenregeling na een wachttijd van 1 uur t.o.v. de voorziene schikking. De student wordt wettelijk zo vlug als mogelijk de Decaan, die overminderd het bepaalde in artikel 11 §4, in overleg met instemming van de student een nieuwe examenregeling opmaakt.

Artikel 17

§1 Het examen wordt afgenomen door de titularis van het opleidingsonderdeel of door degene die als plaatsvervanger het opleidingsonderdeel dat jaar gedoceerd heeft.

§2 In geval van overmacht of wettige reden van verhinderd kan de examinator een gemotiveerd verzoek richten tot de Decaan om ontheffing van het geheel of een deel van zijn examenopdracht.

De Decaan stelt, in overleg met de Voorzitter van de examencommissie, een plaatsvervangend examinator, lid van het zelfstandig academisch personeel of een doctor-assistent, voor aan de Rector.

§3 In geval van bloed- of aanverwantschap tot de vierde graad tussen een student en een examinator wijst de Decaan in overleg met de Voorzitter van de examencommissie een plaatsvervangend examinator aan. De examinator vraagt in dit geval vóór het begin van de zittingen, deze plaatsvervangende aan bij de Decaan.

§4 Op gemotiveerd verzoek kan elke examinandus, ten laatste veertien dagen vóór het hem af te leggen examen, de Voorzitter van de examencommissie schriftelijk de aanwezigheid van één of twee commissieleden vragen.

Artikel 18

§1 Alle tentamens en examens zijn openbaar en toegankelijk voor het publiek en worden afgenomen door de verantwoordelijke titularis in een lokaal van de universiteit.

In uitzonderlijke omstandigheden en met akkoord van de Decaan kan van de plaats van het examen worden afgeweken.

§2 Verlenen. Deze kopijen liggen gedurende een termijn van drie werkdagen na de proclamatie ter inzage bij de examinator of op een behoorlijk bekendgemaakte plaats.

De examinator bewaart gedurende één jaar de schriftelijke kopijen.

§3 Overminderd het bepaalde in §2 kan een student inzage in het schriftelijk tentamen/examen vragen, na bekendmaking van de resultaten.

Artikel 19

§1 De examens worden mondeling afgenomen.

§2 Op voorstel van de examencommissie of titularis of op verzoek van de student,

kan de bevoegde facultaire instantie voor ten hoogste 1/2 van de opleidingsonderdelen van een voltijds of deeltijds jaarprogramma tot een schriftelijk examen voor het geheel of een deel van de materie beslissen.

§3 De resultaten van het schriftelijk tentamen/examen, tenzij de mondelinge voortzetting verplichtend is, worden ten laatste tien werkdagen na afname ad valvas bekendgemaakt. Voor de tweede zitijd wordt deze termijn tot vijf werkdagen herleid.

§4 De studenten behouden evenwel het recht op een mondelinge voortzetting van het examen over dezelfde materie. Het schriftelijk en mondeling gedeelte vormen één examen en geven aanleiding tot slechts één examen-cijfer.

Op voorstel van de titularis beslist de bevoegde facultaire instantie over de verrekking van het examen-cijfer.

§5 De beslissingen in §2 en §4 worden opgenomen in het aanvullend facultair examenreglement.

Artikel 20

§1 Uiterlijk drie weken vóór het begin van de examenperiode kan de examinandus om medische redenen aan de Voorzitter van de examencommissie vragen een afwijking van de voorgestelde examenstof toe te staan over de leerstof van één of meer opleidingsonderdelen.

In uitzonderlijke omstandigheden kan van deze termijn worden afgeweken.

§2 De Voorzitter van de examencommissie informeert de Decaan en de titularis(en) over de afwijking.

Artikel 21

Wanneer een examinandus zich niet meldt voor de examenperiode of zijn deelneming stopzet, deelt hij dat onmiddellijk en schriftelijk mede aan de Administratieve Secretaris van de faculteit, die de Voorzitter en de leden van de examencommissie op de hoogte stelt. Bij stopzetting om medische redenen, dient een medisch attest bijgevoegd te worden.

Artikel 22

§1 Vastgestelde onregelmatigheden door de student begaan tijdens het afleggen van de tentamina of examens of andere vormen van evaluatie dienen door het academisch personeelslid onmiddellijk schriftelijk gemeld te worden aan de Decaan.

§2 Elke onregelmatigheid door een student begaan tijdens het afleggen van de tentamina of de examens, kan aanleiding geven tot uitsluiting van de examenperiode.

§3 Binnen de drie werkdagen, volgend op de dag van de onregelmatigheden worden alle betrokkenen vooraf gehoord door de Decaan. De Decaan beslist over de onregelmatigheid en over de te treffen sanktie. De Decaan deelt de beslissing met ontvangstbewijs onmiddellijk mee aan de student en de Voorzitter van de examencommissie.

§4 Binnen twee werkdagen na ontvangst van de beslissing kan de student een beroep indienen bij de Voorzitter van de examencommissie. Binnen vier werkdagen na ontvangst van het beroep, roept de Voorzitter de examencommissie bijeen, die beslist bij beroep. In desbetreffend geval wordt de beslissing van de Decaan in tussentijd opgeschort.

§5 De beslissingen worden meegedeeld door de Decaan aan de Rector en de Ombudsman.

§6 De student mag zich steeds laten bijstaan.

Hoofdstuk V: De eindverhandeling

Artikel 23

§1 In een studierichting waar volgens de betrokken onderwijsregeling een eindverhandeling verplicht is worden de studenten verzocht schriftelijk en uiterlijk vóór het einde van de 6de collegeweek van het laatste studiejaar de volgende gegevens aan de Decaan mede te delen:

1. Omschrijving van het onderwerp van de eindverhandeling.

2. de handtekening van de promotor, waardoor deze het onderwerp goedkeurt.

3. desgevallend de aanduiding van doelstelling en methode.

§2 Vóór de wintervakantie wordt de lijst van de eindverhandelingen ter goedkeuring aan de Faculteitsraad voorgelegd met vermelding van de onderwerpen en promotor. Uiterlijk vóór 1 mei worden minstens twee commissarissen door de Faculteitsraad aangeduid.

§3 De promotor is een lid van het

zelfstandig academisch personeel. De commissarissen zijn leden van het academisch personeel. Personen, extern aan de instelling, kunnen deel uitmaken van de commissie vanwege hun deskundigheid.

Artikel 24
§1 Wijzigingen van onderwerp, verandering van promotor door de student of verzakking door de promotor van het promotorschap worden schriftelijk aan de Decaan gemeld. Dit wordt telkens met redenen omkleed.

§2 Verwijzen naar artikel 23.

Artikel 25
De promotor verplicht zich ertoe om de student regelmatig te begeleiden en de student verplicht zich ertoe om de promotor regelmatig in te lichten over de vorderingen van zijn onderzoek. Bij niet naleving kan de student of de promotor dit schriftelijk aan de Decaan mededelen. De Decaan neemt een beslissing die kan leiden tot verandering van promotor of verzakking van het promotorschap en deelt dit mee aan de Faculteitsraad.

Artikel 26
De faculteit bepaalt jaarlijks vóór het begin van het academiejaar de data, waarop de eindverhandeling wordt neergelegd. De verhandeling wordt ingediend in minstens vier en maximum tien exemplaren.

Artikel 27
Samen met de verhandeling wordt een samenvatting, in publiceerbare vorm afgegeven, alsook een beknopte tekst voor opname in de gangbare lijsten van verhandelingen in de Belgische vaktijdschriften (auteur, titel, universiteit, promotor, jaar, aanduiding van het onderwerp in vijf à tien regels).

Artikel 28
§1 Onverminderd met het bepaalde in §2, bespreken en beoordelen de promotor en de commissarissen (in waardecijfers) de eindverhandeling.

§2 Indien in verband met de eindverhandeling geen openbare mondelinge verdediging voor alle studenten voorzien is, krijgt de student op zijn verzoek inzage van het gemotiveerd verslag en de waardecijfers van de promotor en de commissarissen. Op die basis kan de student zich beraden om al of niet over te gaan tot een mondelinge openbare bespreking van zijn eindverhandeling met de promotor en de commissarissen. De behaalde punten worden medegedeeld aan de student.

§3 In geval van twijfel kunnen de commissarissen aan de student een mondelinge verdediging vragen.

§4 Indien wel een openbare mondelinge verdediging voor alle studenten voorzien is, worden desgevallend de waardecijfers en de verslagen aan de student medegedeeld.

Artikel 29
§1 De examencommissie beraadslaat apart over de eindverhandeling. Uit de notulen van de beraadslaging van de examencommissie moet duidelijk blijken dat over het geheel van de opleidingsonderdelen en over de eindverhandeling afzonderlijk werd beraadslagd.

§2 De verslagen van de promotor en de commissarissen zijn in voorkomend geval drie dagen op voorhand ter beschikking voor de leden van de examencommissie en zij moeten tijdens de vergadering kunnen worden geconsulteerd.

Artikel 30
Klachten in verband met onregelmatigheden worden onmiddellijk en schriftelijk gemeld aan de Decaan en worden behandeld overeenkomstig artikel 22 van dit examenreglement.

Hoofdstuk VI: Deliberatie

Artikel 31
De Secretaris van de examencommissie acteert nauwkeurig in de notulen de verrichtingen van de examencommissie tijdens de deliberatie. De notulen, ondertekend door de Voorzitter en de Secretaris van de examencommissie worden zo vlug mogelijk door de Decaan aan elke zitting aan de Rector overgemaakt.

Artikel 32
De examencommissie wordt onmiddellijk na het beëindigen van de examenreeks en uiterlijk drie werkdagen vóór de beraadslaging, meegedeeld aan de Administratief Secretaris van de faculteit of een door de Decaan aangeduid lid van het administratief personeel dat de deliberatie voorbereidt.

Artikel 33
De aanwezigheid op de deliberatie en het ondertekenen van het examenblad is verplicht voor alle stemgerechtigde leden van de examencommissie. Wettige verandering moet vooraf aan de Voorzitter van de examencommissie of de Decaan worden meegedeeld.

Artikel 34
§1 De examencommissie kan slechts geldig beraadslagen wanneer tenminste 2/3 van de stemgerechtigde en in hoofdorde aan de faculteit verbonden leden, die de verplichte opleidingsonderdelen van het voltijds/deeltijds jaarprogramma doceren, aanwezig zijn. Is de examencommissie niet in voldoende aantal,

dan stelt de Voorzitter van de examencommissie de Decaan op de hoogte. De Decaan roept binnen de twee werkdagen de leden op voor een tweede deliberatie, waarbij geldig wordt beslist, ongeacht het aantal aanwezige stemgerechtigde leden.

§2 Voor de toepassing van dit artikel worden de wettige afwezigheden meegerekend voor het aanwezigheidsquorum.

Artikel 35
De examencommissie fungeert als college. Stemgerechtigd zijn de leden van de examencommissie die de betreffende student ondervraagd hebben, hierbij rekening houdend met de bepalingen van de artikelen 2 en 5.

Elk lid beschikt over slechts één stem, ongeacht het aantal opleidingsonderdelen waarover hij ondervraagd heeft.

Artikel 36
§1 De examencommissie beslist soeverein bij gewone meerderheid van stemmen onder de aanwezige, stemgerechtigde leden over het slagen al dan niet met graad, het afwijzen of het gelijk stellen met afgewezenen, het uitstellen om wettige redenen en het toekennen van bijkomende overdrachten.

§2 Een examinandus die alle examenvakken van het voltijds/deeltijds jaarprogramma, waarvoor hij ingeschreven is, heeft afgelegd en een gemiddeld examencijfer beneden 11 op 20 behaald, is niet geslaagd.

§3 De faculteit bepaalt in haar aanvullend facultair reglement aanvullende criteria.

§4 Een beslissing over een bepaalde student in afwijking van de algemene regel, zoals bepaald in §3 van dit artikel, moet met redenen worden omkleed.

§5 Bij staking van stemmen valt de beslissing in het voordeel van de student.

Artikel 37
De leden van de examencommissie en alle personen die ambshalve bij de deliberatie aanwezig zijn, zijn tot discretie verplicht.

Artikel 38
Jaarlijks na afloop van de tweede zitting zal de Decaan de lijst van de onwettige afwezigheden of tekortkomingen i.v.m. de artikelen 16-§2, 32, 33, 34, 44-§3 en 54 opmaken en voorzien van commentaar aan de Rector overmaken.

Hoofdstuk VII: Bekendmaken van de resultaten

Artikel 39
Na de deliberatie proclameert de Voorzitter van de examencommissie, de Decaan of door hen aangeduide leden van de examencommissies in het openbaar de beslissing van de examencommissie.

Artikel 40
Binnen de vijf werkdagen na de proclamatie kan elke student een gedetailleerd uitslag van zijn examen tijdens de openingsuren van het administratief secretariaat van de faculteit bekomen. De student tekent voor ontvangst.

Artikel 41
Klachten in verband met beslissingen van de examencommissie die berusten op materiele vergissingen bij het verwerken van de examencijfers kunnen neergelegd worden door de leden van de examencommissie, de Ombudsman en de betrokken student bij de Decaan, die de nodige schikkingen treft.

Hoofdstuk VIII: Overdracht van punten en vrijstellingen

Afdeling I: Algemeen

Artikel 42
Aan een voltijds/deeltijds student wordt overdracht van examencijfer toegestaan naar de tweede zitting van eenzelfde academiejaar waarvoor een inschrijving genomen wordt aan dezelfde instelling, voor dezelfde opleiding en voor het voltijds/deeltijds jaarprogramma waarin het betrokken opleidingsonderdeel is opgenomen, op voorwaarde dat de betrokken student:

1° ingeschreven is voor een voltijds/deeltijds jaarprogramma of een individueel aangepast voltijds/deeltijds jaarprogramma waarin het betrokken opleidingsonderdeel is genomen;

2° examens heeft afgelegd over alle opleidingsonderdelen van het onder 1° vermelde jaarprogramma;

3° voor betrokken opleidingsonderdeel een examencijfer heeft behaald van 12 of meer;

4° minstens de helft van de punten behaald heeft op het rekenkundig of gewogen totaal van het onder 1° vermelde jaarprogramma.

In afwijking van deze voorwaarden kan de examencommissie overdracht van examencijfers toestaan aan een student die een met goed gevolg afgelegde examenreeks voortijdig heeft moeten afbreken, wegens overmacht vastgesteld door de examencommissie.

Artikel 43
§1 Aan een voltijds/deeltijds student wordt overdracht van examencijfer toegestaan naar het eerstvolgend academiejaar tweede zitting van eenzelfde academiejaar waarvoor een inschrijving genomen wordt aan dezelfde instelling, voor dezelfde opleiding en voor het

voltijds/deeltijds jaarprogramma waarin het betrokken opleidingsonderdeel is opgenomen, op voorwaarde dat de betrokken student:

1° ingeschreven is voor een voltijds/deeltijds jaarprogramma of een individueel aangepast voltijds/deeltijds jaarprogramma waarin het betrokken opleidingsonderdeel is genomen;

2° examens heeft afgelegd over alle opleidingsonderdelen van het onder 1° vermelde jaarprogramma;

3° voor betrokken opleidingsonderdeel een examencijfer heeft behaald van 12 of meer;

4° minstens de helft van de punten behaald heeft op het rekenkundig of gewogen totaal van het onder 1° vermelde jaarprogramma.

In afwijking van de voorwaarden vermeld onder §1, punt 2, 3 en 4 kan de examencommissie overdracht van examencijfers toestaan aan een student die een met goed gevolg afgelegde examenreeks voortijdig heeft moeten afbreken, wegens overmacht vastgesteld door de examencommissie.

§2 De examencommissie kan aan een student, die overdracht van examencijfers aan een andere Belgische universiteit bekomen heeft, deze overdracht toekennen indien tevens voldaan wordt aan het bepaalde in §1.

§3 De examencommissie kan overdracht van examencijfers, bekomen in een academische opleiding, toekennen aan een examinandus, die overkomt van een andere academische opleiding.

Artikel 44
§1 De student mag afzien van de overdracht van één of meer examen-

cijfers. Aan een student aan wie het voordeel van overdracht van één of meer examencijfers wordt toegekend, kan in de tweede examenperiode (een (proclamaat)graad verleend worden. Overdracht van examencijfers is slechts mogelijk voor opleidingsonderdelen die overeenstemmen met afzonderlijke kwoteringen van de deliberatiebladen.

§2 De student mag afzien van de overdracht vóór 15 augustus voor de tweede zitting en vóór 1 december voor de eerste zitting.

§3 Individuele regelingen van overdracht vanwege de examinator zijn niet toegelaten. De Decaan maakt de hem bekende gevallen, waarbij individuele overdrachten werden toegekend, aan de Rector bekend.

Artikel 45
§1 Op voorstel van de titularis kan de examencommissie overdracht overdracht verlenen om voor onderwijsactiviteiten zoals werkcolleges, het redigeren van scripties en eindverhandelingen, het maken van werkstukken en proefontwerpen, het uitvoeren van onderzoeksopdrachten, het opstellen van seminariewerken, het uitvoeren van praktische oefeningen in laboratoria, het deelnemen aan veldwerk en excursies en het doorlopen van stages, overdrachten te verlenen voor het daaropvolgend academiejaar, waarvoor de student zich inschrijft. De Voorzitter van de examencommissie deelt dit schriftelijk mee aan de Decaan.

§2 Indien de examinandus in één en dezelfde examenperiode niet voldaan heeft hetzij voor het deel "opleidingsonderdelen", hetzij voor het deel "eindverhandeling", geldt de volgende regeling: de beoordeling van het deel waarover de examinandus voldaan heeft blijft geldig voor het daaropvolgend academiejaar, waarvoor de student zich inschrijft.

De voorwaarde "gemiddeld minstens 10 op 20" wordt apart toegepast op het deel "opleidingsonderdelen" zonder rekening te houden met de beoordeling van de eindverhandeling.

Afdeling II: Individueel aangepast jaarprogramma

Artikel 45 bis

§1 Ieder student wiens voltijds/deeltijds jaarprogramma met tenminste één derde verminderd werd door overdracht van examencijfers of door vrijstelling en een aangepast jaarprogramma wenst te bekomen, dient vóór 15 oktober van het academiejaar bij de Decaan een aanvraag in op de hem/haar door het Faculteitssecretariaat ter beschikking gesteld formulier. De Decaan neemt een beslissing vóór 31 oktober en deelt dit de student schriftelijk mee.

§2 Een individueel aangepast jaarprogramma bestaat uit de opleidingsonderdelen, waarvoor de student geen overdracht van examencijfers noch vrijstellingen geniet, aangevuld met enige opleidingsonderdelen uit het daaropvolgende jaar, zodanig dat de totale studiejaar van het individueel aangepast jaarprogramma enerzijds hoger dan of gelijk is aan 1500u en anderzijds niet hoger is dan de totale studietijd van het (basis)studiejaar.

§3 Een student die zich voor de derde maal inschrijft voor eenzelfde studiejaar komt niet meer in aanmerking voor een individueel aangepast jaarprogramma. Alle overdrachten voor het betrokken studiejaar blijven behouden.

Artikel 45 ter

§1 Bij een individueel aangepast jaarprogramma beslist de examencommissie van het studiejaar waarvoor hij ingeschreven is, uitsluitend over de opleidingsonderdelen die tot dat betrokken studiejaar behoren. Deze deliberatie geschiedt conform het hoofdstuk VI van dit examenreglement.

§2 Met betrekking tot de opleidingsonderdelen van het hogere jaar in het individueel aangepast jaarprogramma stelt de examencommissie van het hogere studiejaar vast dat de student voldoet aan de bepalingen van artikel 42, artikel 43 en artikel 45 inzake de overdrachten van examencijfers.

Hoofdstuk IX: Klachten- en geschillenregeling

Afdeling I: De Ombudsman

Artikel 46
§1 Na overleg in de Raad van Beheer, stelt de Rector vóór het begin van elk academiejaar een vastbenoemd voltijds lid van het Zelfstandig Academisch Personeel aan tot Ombudsman. Op hetzelfde ogenblik en volgens dezelfde procedure wordt een plaatsvervanger aangeduid.

§2 Gedurende het gans academiejaar wordt de naam van de Ombudsman en zijn plaatsvervanger ad valvas bekendgemaakt,

alsmede waar en wanneer zij te bereiken zijn.

Artikel 47
§1 De Ombudsman ontvangt klachten en opmerkingen van studenten, die betrekking kunnen hebben op de examenregeling, het examenverloop, de beoordeling van eindverhandelingen, de deliberatie, het bekendmaken van de resultaten, de overdracht van punten en vrijstellingen.

§2 De Ombudsman bemiddelt op verzoek van de studenten bij de Decaan, de Voorzitter van de examencommissie, de leden van het academisch personeel en de faculteitssecretarissen met als doel een minnelijke schikking van de klachten na te streven.

Artikel 48
§1 Onverminderd de taken die de Ombudsman hem met dit reglement worden toegekend, bepaalt hij kennis van klachten i.v.m. het bepaalde in artikel 47, §1.

§2 Uiterlijk drie werkdagen na ontvangst, van de in de hiervoor aangegeven paragraaf vermelde klacht, stelt hij een minnelijke regeling aan de Decaan voor.

§3 De Ombudsman wordt onmiddellijk en schriftelijk van de definitieve oplossing op de hoogte gebracht.

Artikel 49
§1 De Ombudsman heeft het recht voor de uitoefening van zijn opdracht:

-betrokken te worden bij de opstelling van de examenregeling;

-alle documenten te raadplegen i.v.m. het bepaalde in artikel 47, §1;

-alle inlichtingen te krijgen betreffende elk examen ook voor de beraadslaging van de examencommissie;

-deel te nemen aan de examencommissie, evenwel zonder stemrecht.

§2 Hij is tot geheimhouding en discretie verplicht.

Artikel 50
§1 Over zijn activiteiten brengt de Ombudsman jaarlijks verslag uit bij de Rector vóór 15 november.

§2 De Onderwijsraad bespreekt het jaarverslag van de Ombudsman in zijn eerst volgende vergadering.

§3 Voor de aanvang van het tweede semester brengt de Rector verslag uit over de werkzaamheden van de Ombudsman en de bespreking in de Onderwijsraad bij de Raad van Beheer.

Artikel 51
Indien de Ombudsman stemgerechtigd lid is van de examencommissie van de student, die op de ombudsdienst beroep doet, treedt de plaatsvervangende Ombudsman op.

Afdeling II: Examengeschillen

Artikel 52

§1 De student die de deelneming aan een examenperiode wordt geweigerd of die een beslissing van de examencommissie betwist, kan binnen drie werkdagen, volgend op de werkdag van de bekendmaking, bij de Voorzitter van de examencommissie de herziening van de beslissing aanvragen. De bekendmaking is het schrijven, zoals bedoeld in artikel 13-§2, voor de weigering en de proclamatie van de examenuitslagen voor alle andere beslissingen.

§2 De Decaan heeft steeds het recht de examencommissie van zijn faculteit opnieuw te doen samenkomen, teneinde een omstreden beslissing te heroverwegen.

§3 De Rector heeft steeds het recht een gemotiveerd verzoek aan de Decaan van de faculteit te richten binnen drie werkdagen na ontvangst van de notulen van de examencommissie, bedoeld in artikel 31.

§4 Het verzoek tot herdeliberatie wordt schriftelijk ingediend op het administratief secretariaat van de faculteit, en is met redenen omkleed. Indien het verzoek klaarblijkelijk niet ontvankelijk is, wijst de Voorzitter van de

examencommissie de klacht af. In de andere gevallen roept hij binnen drie werkdagen na ontvangst van de klacht de examencommissie bijeen.

§2 De Ombudsman en de Rector worden onmiddellijk van de klacht en de dag van vergadering van de examencommissie in kennis gesteld. Zij kunnen in persoon, dan wel door middel van hun vervanger of afgevaardigde, de vergadering met raadgevende stem bijwonen. In het geval de samenroeping op verzoek van de Rector geschiedt, kan deze noch zijn vertegenwoordiger de vergadering van de examencommissie bijwonen.

Artikel 53
§1 De bepalingen van onderhavig reglement omtrent de samenstelling en werking van de examencommissie gelden onverminderd. Zo een examencommissie niet in aantal is om geldig te vergaderen, wordt de daaropvolgende dag een tweede vergadering belegd. In dit laatste geval vergadert de examencommissie geldig, ongeacht het aantal aanwezige stemgerechtigde leden.

§2 De beslissing omtrent de herdeliberatie is met redenen omkleed.

§3 De student wordt overwijd en door middel van een aangetekend schrijven op de hoogte gebracht van de beslissing van herdeliberatie van de examencommissie.

Artikel 55
§1 Binnen drie werkdagen na ontvangst van het in vorig artikel bedoelde aangetekend schrijven, kan de student met een gemotiveerd verzoekschrift tegen de beslissing houdende herdeliberatie opkomen bij de Academische Senaat, die zetelt als instantie in beroep.

§2 De Ombudsman en de Decaan van de faculteit worden onmiddellijk van het verzoekschrift op de hoogte gebracht. Het administratief dossier wordt zonder verwijl aan de Academische Senaat overgemaakt.

§3 Alvorens een beslissing te wijzigen, hoort de Academische Senaat de student, die bijgestaan kan worden door een raadsman of een lid van het academisch personeel die niet tot de faculteit van de in het gedrag zijnde examencommissie behoort. Op de zitting van de Academische Senaat, zetelend als beroepsinstantie in examenbeslissingen, geeft de Ombudsman of zijn vertegenwoordiger een mondeling niet-bindend advies.

§4 De Academische Senaat neemt binnen vijf werkdagen na ontvangst van het beroep een beslissing. Deze kan enkel de verplichting aan de examencommissie inhouden voor de aanvang van de tweede zitting of het begin van het academiejaar een definitieve beslissing te nemen.

De beslissing van de Academische Senaat is met redenen omkleed en wordt dezelfde dag nog aan de student aangehouden en aan de facultaire instanties toegezonden.

Artikel 56
Van de beslissing van de examencommissie worden alle betrokken personen en universitaire en facultaire instanties schriftelijk op de hoogte gebracht.

Hoofdstuk X: Overgangs- en slothepalingen

Artikel 57
Elke Faculteitsraad kan dit examenreglement aanvullen met de bijzondere bepalingen en criteria zoals bepaald in dit reglement. De facultaire aanvullingen worden, na advies van de Onderwijsraad, en na akteneming van de Raad van Beheer, bekend gemaakt vóór het begin van het academiejaar.

Artikel 58
De faculteiten kunnen, op voorstel van de Faculteitsraad, afwijkingen van het algemeen reglement vragen aan de Raad van Beheer na advies van de Onderwijsraad. De Raad van Beheer bepaalt steeds de duur van de toegestane afwijking.

Artikel 59
Wijzigingen aan dit reglement zijn slechts mogelijk bij beslissing van de Raad van Beheer, na advies van de faculteitsraden en de Onderwijsraad.

Artikel 60
Dit reglement geldt niet voor de examens voor het behalen van de graad van doctor en geaggregeerden voor het Hoger Onderwijs.

Artikel 61
In afwachting van de goedkeuring van een deontologisch reglement kunnen door de Rector op basis van het bestaande ULB-VUB-reglement academische sancties getroffen worden, wanneer de leden van het academisch personeel in gebreke blijven m.b.t. het examenreglement.

Artikel 62
De leden van het uitdovend wetenschappelijk kader en zoverre ze een onderwijsoverdracht hebben en in het betrokken studiejaar gedoceerd hebben, worden met het zelfstandig academisch personeel gelijkgesteld.

Artikel 63
Het oud reglement de dato wordt geheel opgeheven vanaf de in werking treding van het nieuwe examenreglement.

Artikel 64
Dit reglement treedt in werking vanaf 1 oktober 1992.

Electronic Lobbyen

De volgende brief van eindredacteur van De Krant; Niek Feryn vonden we op de e-mail. Wij zijn zo vrij deze te publiceren en er vervolgens op eigen initiatief de reactie op te geven die Niek Feryn ons niet gunde.

VUB NEWS

Re: De Krant-Lezen-Belangrijk!!!
No responses
hw41990@vub.ac.be! FERYN NIEK
van Brussels Free Universities
(VUB/ULB), Belgium

Reageer a.u.b. op deze posting, de redactie zal je eeuwig dankbaar zijn.

Go for it, jongens! (m/v) We hebben jullie nodig.

Kan er eens iemand mij duidelijk maken waarom de VUB zonnig twee krantjes nodig heeft? Kan de Krant niet beter de helft van de Moeial opeisen? Principieel vind ik twee kranten in ieder geval beter dan één. Maar: de Krant ontvangt geen subsidie van de VUB. Dus, financieel stellen zich niet onmiddellijk problemen voor de VUB. Maar, als er maar aan een krant subsidie kan gegeven worden (wat ik persoonlijk betwijfel), dan kan De Krant es in alle bescheidenheid eerder aanspraak op maken dan De Moeial (met kwaliteits als criterium).

Het opstarten van De Krant is een initiatief waar de VUB als instelling niet meegespeeld heeft. De Krant is operatief op eigen risico en verantwoordelijkheid. Voor ons hoeven geen twee kranten te bestaan, maar we konden ons journalistiek ei niet leggen op De Moeial, dus... Een universiteit heeft ons inziens nood aan een kwalitatief hoogstaand journalistiek produkt. Je hebt veel verbeelding nodig om De Moeial als dusdanig te kwalificeren. Wij bevinden ons echter niet bepaald in een positie om te zeggen dat De Moeial geen bestaansrecht heeft (die conclusie trekken laten we aan anderen over)

PS: Dit is een persoonlijke mening (het is m.a.w. geen standpunt van De Redactie als instituut)

hw41990@isl.vub.ac.be
Niek Feryn - Student
Communicatiewetenschappen
VUB Uitgever - Eindredacteur
De Krant/Het nieuwe lijfblad
van de VUB-student

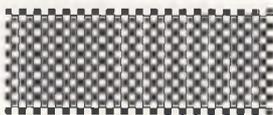
De Moeial is een kwaliteitskrant. Dat de jongens van de Krant daar een andere mening over hebben, heeft waarschijnlijk te maken met de criteria die ze hanteren voor kwaliteit. Bij De Moeial ligt de nadruk, in tegenstelling tot bij de Krant, op de inhoud. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Feryn, zoals hij in zijn briefje hierboven stelt, "zijn journalistiek ei niet kon leggen op de Moeialredactie". Als je dan weet dat dit journalistiek ei eruit bestond om uren lang door te zeveren over een lijstje dat een millimeterje teveel naar rechts, onder, links of boven stond is het maar goed dat hij zijn journalistiek ei ergens anders ging leggen. Dit geldt trouwens eveneens voor Ewgin Gonthier en Wouter Walgrave, de eerste ook een gebuisde Moeialredacteur, de tweede het jaar daarvoor gefleest als Moeialcoördinator, beiden nu meester in het lobbyen. Dit trio heeft dan maar een eigen krantje opgericht, dat zij met de hun sierende bescheidenheid De Krant hebben genoemd. Of zij, gezien hun verleden, veel reden

hebben om zo hoog van hun toren te blazen is natuurlijk een andere zaak. De essentie van het conflict ging erom dat het, om een bepaalde thematiek grondig uit te diepen zodanig dat men studenten kan aansporen om er mee over te denken en de discussie mee te voeren, het nodig is dat men over de nodige ruimte beschikt. Die ruimte kan men in een krant reëel uitdrukken in geld. Men kan het schrijven van inhoudelijk sterke teksten echter ook uitdrukken in tijd en energie, net als het aanzwengelen van de discussies rond bepaalde actuele thema's, het mee plannen van acties, enz. Bij De Moeial werd door vorige coördinatoren en redacties steeds de keuze gemaakt om hun tijd, geld en energie te steken in voorgenoemde zaken, eerder dan in een dure lay-out. De huidige redactie bevestigt deze keuze. Het feit dat we geen reclame in De Moeial wensen bewijst nog eens dat we de prioriteit willen leggen op de inhoud. De heren van de Krant hebben het trouwens ooit aangedurfd toen ze hun journalistiek ei nog trachten uit te broeden op de Moeial om buiten de wil van de redactie om, een voorstel tot statutenwijziging aan de Commissie Kringen (daarvoor eigenlijk niet eens bevoegd) over te maken. Eén van de punten in hun voorstel tot wijziging was het open stellen voor publiciteit. Dit is iets wat de redactie op dat moment, en nog steeds, principieel geweigerd heeft. Als we vrij, onafhankelijk en met de nodige kritische zin willen berichten over vaak delicate thema's die de universitaire gemeenschap aanbelangen en als we ergens via journalistieke weg de studentengemeenschap willen vertegenwoordigen, kan dit enkel door zo onafhankelijk mogelijk te blijven. M.b.t. de aspecten inhoud en lay-out die beiden een belangrijk gegeven uitmaken bij het maken van een krant, zijn we van oordeel dat de lay-out in ieder geval niet ten koste mag gaan van de inhoud. De vormelijke aspecten van een krant zijn voor ons een middel om de inhoud weer te geven. Dat dit bij de Krant anders ligt, kan men situeren binnen een algehele tendens in de media. Meer en meer primeert zowel op radio, T.V. als de geschreven pers het uiterlijk, het beeld, de manier waarop. Postmodernisten noemen dit met een mooie uitdrukking: "de esthetisering van de maatschappij". De nadelen die aan deze tendens verbonden zijn worden echter minder vaak benadrukt. Een verhoogde nadruk op de verpakking dreigt vaak samen te gaan met een verminderde aandacht voor de inhoud; toegepast op een krant geldt dit zowel voor de makers ervan als voor de lezers. We menen dat een krant zijn medium naar behoren moet gebruiken, in de zin dat het zijn pluspunten moet optimaliseren. In tegenstelling tot T.V. of radio, leent de geschreven pers zich bijvoorbeeld goed tot het uitdiepen van thema's die reeds kortstondig en oppervlakkig aan bod kwamen in de andere media. T.V. en radio zijn populairder dan kranten. Als men echter als krant ook eerder op oppervlakkige wijze gaat berichten en alzo andere dan aan het medium eigen pluspunten gaat trachten te optimaliseren, verliest dit medium alle nut. Met de Moeial trachten we in de mate van het mogelijke de pluspunten van het medium te optimaliseren. Wij hebben de indruk dat bij De Krant die energie, tijd en geld vooral

gestoken wordt in een "blitse" (en de laatste tijd zelfs zo "blits" en geconspiceerd dat de tekst moeilijk leesbaar wordt) lay-out en in pogingen om persoonlijke eer en glorie te halen. Als voorbeeld moge dienen dat, voor een vanuit materieel opzigt gelijkaardig project, De Moeial het met een budget van ongeveer 300000 Bfr. moet rooien, terwijl de Krant onlangs haar budget op 1,2 miljoen begroot heeft! Bovendien neemt het aantal artikels in de Krant dat handelt over de Krant vervelende proporties aan. Dat aan de basis van het oprichten van De Krant een frustratie lag, wordt dan ook duidelijk. De redactie heeft duidelijk ook andere keuzen gemaakt m.b.t. de te behandelen thema's. Faits-divers en ongeconspiceerde nieuwtjes vormen de hoofdmoot. Dat het voor De Krant geen enkel probleem is om reclame te maken is dan ook begrijpelijk. Men behoeft geen onafhankelijkheid als men zich beperkt tot het schrijven van oppervlakkige, bij de "moral majority"-aansluitende artikels of als men het aansluiten van de inhoud van artikels bij de mening van die meerderheid als criterium gaat hanteren. Het is duidelijk dat de Krant-redactie een andere keuze m.b.t. het soort publicatie dat ze willen brengen, heeft gemaakt. Het getuigt daarom allermindst van bescheidenheid om deze keuze ook op te dringen als zijnde de beste of de enige gelegitimeerde. Dat zij dit wel doen blijkt niet alleen uit hun eigen artikels, waarin ze zich regelmatig omschrijven als "de enige kwaliteitskrant aan de VUB"; dit blijkt eveneens uit de "Staten-Generaal" die zij over zichzelf "het media-landschap aan de VUB" organi-seerden en waar De Moeial uiteraard niet op uitgenodigd was. ("Een flop", volgens Niek Feryn overigens.) En hoewel zij herhaaldelijk de onafhankelijkheid van De Moeial in vraag stelden omdat wij subsidies krijgen - dan kan men de onafhankelijkheid van alle VUB-diensten in vraag stellen, plus die van de studentententanten aan andere univer-siteiten - doen zij niet anders dan overall binnen de VUB om geld gaan schooiën, met teleurstellend resultaat overigens, naar zij zelf zeggen. Tot nu toe deden vooral het BSG, het OSB (OudStudentenBond, wat die ermee te maken hebben is iedereen een raadsel), en de SOR een (geleende) duit in het zakje. In het geval van de SOR kan men zich de vraag stellen waarom de Krant, die het statuut van studentententant heeft, een bijkomende lening van 250000 Bfr. moet krijgen, terwijl andere studentententanten die financieel niet rondkomen op hun nagels mogen bijten, en zelfs het risico lopen hun erkenning te verliezen.

Laat de Krant wat de Krant toekomst! Als men zich richt op succes en men doet dit goed, moet men succes halen. Met de nodige reclame-inkomsten zou een commercieel opgevatte krant moeten kunnen functioneren. Laat de Moeial wat de Moeial toekomst! De kwaliteit, gefundeerd op een onvoorwaardelijk kritische en onafhankelijke positie, en de vereiste subsidies...

De redactie

Els Witte. Portret in aardewerk. Tentoonstelling in Y'.

Kunst is wel degelijk vergankelijk, beste Barbara: wal nu in de gangen van Y' te bezichtigen valt, landt binnen de kortste keren in een weinig artistieke papiercontainer. Maar inderdaad, misschien is dit wel helemaal geen kunst... De Moeial praat met de betreffende kunstenaars en komt zo tot Een Intersubjectieve Betekening van de Tentoongestelde Werken.

De Moeial: Wie op weg is naar Studiekring Vrij Onderzoek, De Moeial, het BSG of Dienst Kultuur, zal merken dat de witte muren van Y' lastiggevallen werden. De maagdelijkheid van het wit werd geconfronteerd met een vijftiental schilderingen. Nogal amateuristisch op het eerste gezicht.

Kunstenaar A: Inderdaad, nogal amateuristisch, maar dat hoort ook. Er zijn inderdaad geen kaders, er werd niet geschilderd op doek maar op glanspapier, de produkten werden zomaar met plaklint vastgemaakt aan de muur, de titelplaatjes zijn luttel papierprijes met datzelfde merk van plaklint onder het kunstwerk bevestigd. So what? Laat die dingen gewoon zichzelf zijn. Het hoort er nu eenmaal ook bij dat die dingen binnenkort in de vuilnisbak belanden, indien niet iemand anders ervoor opstaat. Ik heb alvast geen plaats in mijn woonst om ook nog die dingen op te hangen.

De Moeial: U voelt dus niet erg veel voor de eeuwige dimensie van Kunst?

Kunstenaar A: Kunst, Kunst, blablabla. Hou er alstublieft mee op om met hoofdletters te praten. Voor een heel belangrijk deel lag de kunst voor mij in de productie van wat je hier ziet. Die dingen zijn tot stand gekomen in een vlaag van behoefte. Het is werkelijk een uitbarsting van energie geweest. Het hele productieproces, de drager van het kunstwerk en de materie zijn heel ad hoc gekozen en totstandgekomen. We hebben gebruikt wat wij hebben gevonden. Bloemetjes, aarde gemengd met water, sigarettepeuken, mediasnippers, maar ook olie-, water- en spuitbusverf zijn ingrediënten geweest. Maar pas op, zo willekeurig verloopt het nu ook weer niet. Elke afzonderlijke materie heeft een heel duidelijke connotatie. De spuitbusverf is agressiever dan de waterverftechniek. Olieverf heeft iets diepers dan waterverf; waterverf is speelser, idyllischer, kinderlijker en ook goedkoper. Een aparte techniek die wij toepasten is de aardeverftechniek. Aardewerk I, Aardewerk II en Els Witte, portret in aardewerk zijn concrete toepassingen. Het is immens mooi hoe de gestelde aarde in Aardewerk I en II geconfronteerd wordt met een macrocosmische dimensie.

De Moeial: En waarom een Els Witte in aardeverf? Macro-Els?

Kunstenaar A: Neen neen. Els Witte, portret in aardewerk, moet begrepen worden in relatie met het andere werk Els Witte vincere tenebras. Olieverf, spray, mediasnippers, as en lijn op vlak papier. In dat laatste werk laat ik het licht van Els Witte duidelijk en niet toevallig vanuit de LINKER-bovenhoek de duisternis beschijnen. De duisternis bestaat uit zwarte vlekken, as, mediasnippers ("Wee", "Moe", "Vuilnis"...), rode strepen, en vlekken fluorescerend geel. Die laatste vlekken zijn niet zo goed

zichtbaar bij zonlicht. Dat is wat ik bedoel: ze staan voor die gevaarlijke, niet onmiddellijk zichtbare maatschappelijke krachten die de democratie aantasten. Pas wanneer je ze binnen het lichtbereik van een fluoorkamp brengt, springen ze eruit. Je kan zo urenlang naar het schilderij staren en het zelfs ontzettend mooi vinden, zonder je bewust te zijn van dat gevaar. Is dat niet onze maatschappij? Wel, in Els Witte. Portret in Aardewerk, schildert ik Els Witte in aardeverf. Die aarde staat voor een eerlijkheid, oorspronkelijkheid, natuurlijkheid. Het is mijn wens die ik in dat portret personaliseer om de steeds egoïstischer wordende maatschappij een nieuwe draai te laten vinden in het oorspronkelijke socialisme.

De Moeial: U betreft de actualiteit duidelijk in uw schepsels, wij mogen het dan ook geëngageerde kunst noemen?

Kunstenaar A: Natuurlijk. Hier speelt ook weer die zogenaamde eeuwigheid van kunst mee. Kijk, voor mij kan je als schepper niet loskomen van de concrete, contingente werkelijkheid. Je zuigt die op in alle poriën. Produkten van zo'n mensen moeten dat ook tonen, anders is het voor mij niet eerlijk. Mijn collega C heeft het meer voor de eeuwige kunst, zo veronderstelt ik.

Kunstenaar C: Kunst zoals ik dat sinds mijn drie jaar beoefen zie ik meer vanuit het standpunt SSK: SuperSnelle Kunst. Al heel jong werd ik mij bewust van de ontzettende relativiteit van mijn bestaan. Omdat de werkelijkheid voor mij slechts momentaan en fragmentair is, kan die dan ook maar via de elementaire deeltjes gevat worden. Maar om die elementaire deeltjes te vatten, moet ik mij zettend snel bewegen. Toch kan mijn snelheid die van die deeltjes hoegenaamd niet benaderen, maar ik kan toch een indruk krijgen van die snelheid via mijn SSK. Ziet u?

De Moeial: Neen, niet helemaal. Maar misschien kan u het wat concreter voorstellen aan de hand van één van uw schilderijen. Bijvoorbeeld deze hier: Inhoud. Aan de overkant hangt Kader, is dat toeval dat u het kader van de inhoud scheidt?

Kunstenaar C: Ganz nicht! Denken en doen is één! Ondeelbaar! Ziet U?

De Moeial: Even mijn bril opzetten...

Kunstenaar C: Pas op, niet al mijn schepsels behandelen zo'n hoog-filosofische thema's. Mijn Vlaams Landschap en mijn Dansende koeien sluiten dichters aan bij de mimetisch geïnterpreteerde werkelijkheid. Overbesteding is duidelijk één van de thema's die mij nauw aan de aars liggen. Ik schrik er niet voor terug ook fecaliën als te verwerken materie te gebruiken. Er zijn daarin namelijk oneindig veel tinten voorradig en dat is handig meegenomen, nietwaar?

De Moeial: Inderdaad! Heel straf bedankt, A en C. En voor de lezertjes: de tentoonstelling blijft gratis toegankelijk voor het publiek in de warande van Y' tot en met 15 juli. Daarna betaalt men zich zwart om deze unieke schepsels nogmaals te kunnen beleven.

pas op: U zal meer lezen dan Uw cursus - 1 kan pijn doen

PAMFLET VOOR VERDRAAGZAAMHEID VOOR ONVERDRAAGZAAMHEID VOOR DE DEPOLITISERING VAN DE ESSENTIELE MORELE WAARDEN (die laatste is een moeilijke hé)

Adrenaline, dat is het wat mij als dichter in drukke bloktijd drijft tot het schrijven van dit pamflet, en verontwaardiging... maar bovenal: NOODZAAK!! Soms grijpen de beangstigende ontwikkelingen zo allesomvattend om zich heen dat er nood is aan een stellingname... van mij, ja, maar ook van U.

WAAR GAAT HET OM? Wel, men (d.i. de SoR o.i.v. de BSG o.i.v. L.V.S.V.) is van plan om, net zoals in Gent trouwens, zodat alle politieke te bannen van de VUB. Pamfletjes verspreiden mag dan niet meer, debatten uitgaande van één politieke kleur mogen ook niet meer...etc. Nu lijkt het verbieden van politieke propaganda ergens misschien evident. Voor U zich vergist; dat IS het NIET! En anderszinds: dat IS het WEL! Nee, ik ben niet inkonsekvent; laat ik mezelf nader verklaren.

Wat mij vooral een doorn in het oog is, is de op til zijnde schorsing van de U welbekende MLB (Marxistisch-Leninistische-Beweging). Het verbod aan de MLB om hun propaganda te verspreiden wordt gerechtvaardigd met volgende idee (tussen haakjes ontleend aan de NSV-Vlaams Blok-argumentatie): "Als we het NSV verbieden op de campus, dan moeten we de PvdA-afgevaardigden (MLB) ook werven van de VUB, omdat zij ook extreemistisch zijn, zij het links-extremistisch." Nu heb ik met dat laatste geen probleem... ook ik vind de MLB extreemistisch qua ideologie, en ik hou m'n hart vast voor als de PvdA ooit aan de macht komt (net zoals bij 't Vlaams Blok). MAAR! Desalniettemin is er hier sprake van een (moedwillige?) blindheid en opzettelijke afkeer van enige nuancering.

WANT: hoewel de MLB-partij-ideologie verwerpelijk is (is niet elke partij-ideologie dat?), zijn vele van hun MORELE WAARDEN zonder meer goede waarden, in tegenstelling tot de NSV-waarden (waarden?). En hier ligt het onderscheid. De programma's, afkomstig van hun respectievelijke partijen mogen dan al op zijn minst twijfelachtig zijn bij MLB en NSV, er is een essentieel waarden-onderscheid. (Jaja, moeilijke woorden, maar troost U, daar stop ik mee binnen een paar regels.)

Hetgeen de NSV'ers verspreiden in hun propaganda, is zonder meer een aanfluiting van de menselijke gelijkwaardigheid (niet gelijkheid!), en heeft louter als doel een fascistische, egoïstische, mensonterende kastenmaatschappij te kreëren, en hoewel de meesten onder ons zich geen kloten interesseren aan "al dat politieke gezever", ben ik ervan overtuigd dat niemand zo'n onmenselijke maatschappij wil. Tenzij de idioot (m/v) in kwestie zelf rijk en/of fascist is.

Dit alles is echter verschillend van de niet-partijpolitiek-gebonden standpunten die de MLB inneemt zoals een permanente blokvorming tegen de rechtse onrechtvaardigheid (tegen egoïsme), tegen racisme, tegen sociale en politieke ongelijkheid. Ik vraag U: wat is daar verkeerd aan ????? NIETS!!!!!!

Het enige probleem is dat de doorlichtige heren/dames die de extremistische politiek van de kampus willen, blijkbaar niet (willen) inzien dat bepaalde waarden nu eenmaal niets met politiek te maken hebben, en dat men op die waarden moet afgaan om te besluiten wie wel en wie niet op de kampus actief mag zijn. Selectieve onverdraagzaamheid NU!!!

DAAROM: NSV wég van de VUB-kampus.
MLB houden op de VUB-kampus!!

Want het verleden heeft uitgeezen dat, als het op sociaal-geëngageerde acties aankomt zoals anti-racisme e.d., de MLB het meest fanatiek tracht de studenten toch nog enigszins te mobiliseren (soms een zware klus, vooral wat betreft de reeds lang aanslepende en ver-van-m'n-bed-problemen). Niemand verplicht U om op de PvdA te stemmen (wat ikzelf ook niet doe), maar het is een MUST dat de MLB op de campus gehouden wordt, omdat er anders niemand meer zal zijn die de studenten niet alleen frekwent wakker schudt, maar ze dan ook nog wakker tracht te houden!!!!

En ja, ik weet het, ze trachten altijd en overal hun Solidair te verlaten aan (jammer genoeg) onschuldige voorbijgangers... maar SO WHAT? U hoeft hem niet te kopen (doe het af en toe toch maar, zo komt U tenminste nog eens te weten hoe zij denken). U moet helemaal niets. U hoeft zelfs niet mee te doen aan sociaal-politiek geëngageerde acties, maar dan niet komen zagen en reclameren als de staat op de duur zo rechts is geworden dat de helft van Uw familie op de straat kreupeert en dat U Uw smoel moet houden, tenzij U per se met uitgerukte nagels e.d. wilt gevonden worden op de vuinischelt om de hoek.

Partiekschrijver! Doemdenker! hoor ik U al roepen. Doe gerust, maar als U een beetje nadenkt en af en toe het nieuws volgt, zult U (hopelijk) wel reeds gemerkt hebben dat we op een afschuwelijke verrechtst afstevenden met onze Vlaamsgezinden en onze Partij Van De Burger. Ik heb in ieder geval mijn bek opengetrokken. Doet U dat nu ook, en teken het MLB-pamflet/petitie dat ervoor moet zorgen dat ze kunnen blijven op deze langzamerhand verrechtstende kampus van deze langzamerhand wegwijkende VUB. U zult er de communisten niet mee aan de macht helpen, maar misschien wel een stukje politiek bewustzijn reddend.

Ikzelf ben voor a-politiek denken, ja, maar men moet wel een politieke, niet noodzakelijk partijgebonden stelling durven innemen. Want, zoals de Zwitserse schrijver/denker Max Frisch het zo treffend stelde: "WIE ZICH NIET MET POLITIEK BEZIGHOUDT, HEEFT DE POLITIEKE KEUZE DIE HIJ ZICH WOU BESPAREN REEDS GEMAAKT: HIJ DIENT DE HEERSENDE PARTU."

Inmiddels verblijf ik, zo onafhankelijk als de beesten,

Bert Timmermans,
dichter / student psychologie,

18 mei 1994.

Objectief 479.917 als reactie op het toenemend racisme

Tijdens de verkiezingen van 24 november 1991 harkten de drie extreem-rechte partijen in ons land, het Vlaams Blok, het Front National en Agir precies 479.917 rode bolletjes bijeen. Het doorgewaande fascisme leek plots levendiger dan ooit. Gedwongen door de "bruine" verkiezingsuitspraak van de kiezers veranderden de traditionele partijen gelijke politieke en sociale rechten voor migranten verder te bespreken. Een deel van de bevolking zocht daarop naar een uitlaatklep om zijn ongenoegen over het rechte succes te uiten. De manifestanten die nog geen twee weken later betoogden in Leuven, Gent en Antwerpen vormden daarvan het bewijs. Er was echter meer nodig dan de gekende actiemethodes om het racisme en fascisme te bestrijden. Enkel door middel van vormende, overtuigende methodes kon men aan de brede tegenwerking een ruggegraat geven. De daarvoor opgerichte petitieactie OBJECTIEF 479.917 bleek onmiddellijk een schot in de roos.

DE OBJECTIEVEN VAN OBJECTIEF.

Duizenden vrijwilligers streefden samen naar een gemeenschappelijk doel: op één jaar tijd evenveel handtekeningen verzamelen als het aantal extreem-rechte kiezers in 1991. Iedere ondertekenaar steunde de eis van OBJECTIEF om aan elke migrant die vijf jaar wettelijk in ons land verblijft automatisch de Belgische nationaliteit toe te kennen.

De petitie dient als drukkingsmiddel om het principe van gelijke, politieke en sociale rechten voor migranten opnieuw op de politieke agenda te plaatsen. Zo wordt de maatschappelijke discussie over het racisme aangewakkerd. Door op deze democratische manier de vooroordelen te weerleggen wil de beweging het anti-racistisch bewustzijn bij de bevolking vergroten. Daarnaast neemt OBJECTIEF initiatieven om de feitelijke apartheid tussen Belgen en migranten weg te werken en te komen tot meer samenwerking, wederzijdse kennis, begrip en respect. Ze probeert ook in te gaan tegen de verrechtsting van de politieke partijen.

Extreem-rechts zag het initiatief steeds als een doorn in het oog. Het Vlaams Blok bleef tot oktober 1992 de mislukking van de petitie voorspellen. Het behalen van het vooropgestelde doel mocht dan ook worden gezien als een grote nederlaag voor de rechte hoek.

WETSVORSTEL - HARNIE WIJZIGT HET BEGRIJP NATIONALITEIT.

Exact één jaar na de desastreuze verkiezingen, op 24 november 1992, diende voormalig Agaleven-senator Cécile Harnie het OBJECTIEF-vorstel in bij het parlement. Het is een publiek geheim dat onze wetgeving nog steeds de discriminatie op basis van nationaliteit in stand houdt. De aanpassing van al deze wetten zou veel kostbare tijd vragen. De toekenning van de Belgische nationaliteit laat daarentegen toe om door een simpele wetswijziging in één slag alle wettelijke

discriminaties op te heffen. Zo wordt het begrip "nationaliteit" ook meteen ontdaan van al zijn mythes. Nationaliteit wordt op die manier herleid tot een juridische hand tussen burger en staat waaruit wederzijdse rechten en plichten voortvloeien. De toekenning ervan gebeurt enkel in functie van objectieve criteria: het wettelijke verblijf van een individu op het grondgebied van een staat gedurende een bepaalde tijd. Volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is de nationaliteit een recht dat een inwoner automatisch verkrijgt. Maar nog steeds verwacht onze administratie bewijzen van goede integratie van de vreemdelingen die zich willen naturaliseren. Die vage term "integratie" opent de deur echter voor allerlei subjectieve interpretaties, wat leidt tot absurde en vernederende situaties. Het betekent bovendien een lange en dure procedure voor de betrokkenen. Zoals in het huidige wetboek onderstreept het wetsvoorstel-Harnie ook het belang om de vreemdelingen toe te laten hun oorspronkelijke nationaliteit te behouden. Dit principe van dubbele nationaliteit is niet alleen belangrijk voor de gevoelens van de migranten, het is vooral ook praktisch. Op deze manier kunnen ze zonder problemen op vakantie gaan naar hun land van oorsprong en het laat hen ook toe voorgoed terug te keren als zij dat wensen. In de praktijk geldt dan enkel de nationaliteit van het land waar de persoon zich op dat moment bevindt.

Nog volgens de Rechten van de Mens kan een vreemdeling niet worden verplicht een nationaliteit aan te nemen die hij niet wil. Daarom voorziet het wetsvoorstel de mogelijkheid tot weigering door een eenvoudige verklaring voor de officier van de burgerlijke stand. De wachtermijn voor het toewijzen van de Belgische nationaliteit wordt om twee redenen op vijf jaar vastgelegd. Enerzijds wordt deze termijn reeds algemeen aanvaard. Zo is ze bijv. opgenomen in een aantal wetsontwerpen en eisenpakketten. Aan de andere kant is de periode van vijf jaar ook nodig om het ingewikkelde politieke terrein in ons land te verkennen. Met het voorstel van senator Harnie wordt tevens ingegaan tegen het groeiend nationalisme dat overal in Europa een sterke opgang maakt. De extremistische aanslagen in het herenigde Duitsland en de gruwelijke oorlog in ex-Joegoslavië zijn daarvan de spijtige bewijzen.

HET RACISME ZAL NOOIT VOLLEDIG VERDWINEN.

Op dezelfde dag dat mevrouw Harnie haar wetsvoorstel indijende, trokken duizenden scholieren door de Brusselse straten om te betogen tegen racisme en fascisme. 's Avonds werd in Deurne bekendgemaakt dat de OBJECTIEF-petitie maar liefst 582.172 handtekeningen had opgeleverd. Dat succes werd uitbundig gevierd door talrijke artiesten, gastsprekers en anti-racisten in de Arenahal.

Bij de herhaling van het feest, op 24 november 1993, kwam OBJECTIEF al aan een lijst met 753.852 namen. Deze dag ging ook op vele scholen en universiteiten niet onopgemerkt door. Zo werden op de VUB

verschillende lessen geschorst of ingekort om plaats te bieden aan gastsprekers en een heuse anti-racistische meeting.

Als de OBJECTIEF-eisen worden gerealiseerd, scoort de beweging een belangrijk punt. Ongelijkheid, discriminatie... vormen de voedingsbodem van het racisme. Het minderwaardige wettelijke statuut van de migrant geldt als excuus voor discriminatie in het dagelijkse leven. Maar elke realist weet dat daarmee het racisme niet van de straat zal verdwijnen, maar dat de wettelijke gelijkheid een correcte basis vormt om het racisme te bestrijden.

Toch mogen de bewoners van een beschaafd land niet onverschillig worden voor de racistische (geweld)acties. Enkel door een vereniging van alle anti-racistische bewegingen, door samenwerking tussen migranten en autochtonen en een oproep naar het ganse volk, kan men de overheid er toe brengen de volledige gelijkheid in te voeren. Naast de campagne voor 1 miljoen handtekeningen, voert OBJECTIEF dit jaar campagne voor 100 stembureaus voor migranten. Een nationale keten van protest. Een konstruktieve en positieve actie: migranten stemmen mee. Punt uit. Dit kan alleen maar gerealiseerd worden als ook jij instapt in de OBJECTIEF-boot. Contactmogelijkheden: campus kot 355 of tel:02/7359715

OBJECTIEF-VUB

(Vervolg van p.4)

altijd wordt aangehaald is immers dat "extreem-links" hetzelfde is als extreem-rechts. Ik wens er diegenen, die van de bestrijding van extreem-rechts gebruik willen maken om alle politieke fracties, die hun liberaal of sociaal-democratisch standpunt niet delen, uit te schakelen, op te wijzen dat zij zich begeven in het spoor van precies datgene wat zij pretenderen te bestrijden, n.l. extreem-rechts. Dat de M.L.B. of andere linkse fracties "ondemocratisch" zouden zijn, is een vals argument. Het communisme is een beweging die historisch ontstaan is om het fundamentele onrecht t.o.v. een grote bevolkingsgroep - de *abeidersklasse* - in het liberaal-democratische bestel ongedaan te maken. Zij verwierpen hierbij de *kapitalistische* maatschappijvorm, wat hun goed recht was. Dat zij hierbij op hun beurt grote misdaden hebben begaan o.a. in stalinistisch Rusland staat buiten kijf. Hen om die reden gelijkgeschakelen met het Nazi-regime is niet alleen platte demagogie, maar is evengoed een aanfluiting van de nagedachtenis van de duizenden "linken" die, samen met de joden en andere niet "volkszuivere" bevolkingsgroepen, in de gasovens van Auschwitz verdwenen zijn.

Karin Verelst

Over hedendaagse praktijken: kastreren en het afrukken van ledematen

Debat: wapenhandel en ontwikkelingshulp

De vredeswaken van UCOS werden afgesloten met een debat omtrent wapenhandel en ontwikkelingshulp. De sprekers waren de heer Gulger van de vredesorganisatie IPIS, de heer Lassure van Forum voor vredesactie, de heer De Neer, staatssecretaris voor ontwikkelingsamenwerking en de heer Buyse van het kabinet voor buitenlandse handel. Het geheel werd gemodereerd door Marcel Kerff. De opkomst voor het debat was, net als bij de andere activiteiten van UCOS, extreem laag. Of dit te wijten is aan de promotie of aan de aard van de activiteiten die UCOS organiseert weet ik niet. In ieder geval kan men stellen dat dit debat niet echt toegankelijk was voor leken in de materie.

Zoals gezegd is de gehele problematiek niet echt eenvoudig. Dit komt o.a. doordat informatie over de wapenhandel niet echt openbaar wordt gemaakt en men, als men er iets meer wil weten, zijn neus serieus in de meestal nog minder toegankelijke dossiers moet steken. Als centrale boodschap van het debat mag men onthouden dat de belangen van wapenhandel enerzijds en die van ontwikkelingsamenwerking anderzijds eigenlijk totaal incompatibel zijn. Een mooi voorbeeld daarvan is de handel in mijnen.

mijnen

Naar aanleiding van het nieuwsbericht dat België 4 militairen naar Cambodja stuurt om te ontmijnen, verschenen er recentelijk een aantal artikelen in de pers over de gevolgen van de mijnenhandel, een sector die gewoonlijk niet in de actualiteit komt. Essentieel is dat landmijnen geëvolueerd zijn van vernietigingswapens naar wapens voor psychologische oorlogsvoering die vooral de burgerbevolking viseren. Landmijnen zijn minder krachtig dan vroeger, ze doden meestal niet, ze zijn meestal niet krachtig genoeg om armen en benen af te rukken van de argeloze bevolking in oorlogsgebied. Om een idee te geven van de walgelijke ideeën die achter de conceptie van landmijnen schuilen, wil ik even verwijzen naar de werkwijze van de erg succesvolle Valmara 69-mijn. Deze mijn is zo in elkaar gestoken dat ze bij ontsteking eerst een halve meter omhoog springt en dan pas ontploft: Ze viseert niet zozeer armen en benen, maar vooral **geslachtsorganen**, ... en met succes.

Over de gehele wereld zouden er zowat 100 miljoen landmijnen verspreid liggen. Handicap International schat dat landmijnen de voorbije vijftien jaar een miljoen doden en een half miljoen verminkten hebben gemaakt. Niet alleen door ontsteking maken landmijnen slachtoffers, ook gewoon door het feit dat ze aanwezig zijn. Het zijn als het ware economische saboteurs: ze maken het de landbouwers onmogelijk na een conflict de economische productie te hervatten. Het meest sarcastische aan de gehele zaak is dat deze ondingen zeer weinig kosten (enkele honderden franken per mijn), het ontmijnen kost echter 10 tot 35000 frank per stuk. Diegenen die de mijnen produceren,

zoals bv. het Duitse Daimler-Benz, maken vaak een dubbele winst; de eerste keer bij de verkoop en de tweede keer bij het ontmijnen. Deze welgerespecteerde mijnproducenten zijn immers zo slim om de tuigen zo gecompliceerd te maken zodanig dat enkel specialisten van hun bedrijf ze onschadelijk kunnen maken. Een staaltje van economische creativiteit!?!)

Een wapenverdrag

In 1980 werd er een wapenverdrag afgesloten dat o.a. het gebruik van mijnen moest regelen. Nog maar 37 landen hebben het verdrag geratificeerd. Wie ontbreekt er op de lijst? onze vrienden van de V.S. en België. Dat België ontbreekt op de lijst zal ongetwijfeld wel iets te maken hebben met het feit dat er in ons land tot voor kort nog mijnen geproduceerd werden in het nu faillietgegane Waalse PRB. Nu dat deze hindernis weg is, is België echter wel bezig aan een wijziging van de wapenwet en de ratificering van het verdrag.

België exporteert vooral wapens naar het Midden-Oosten. Nu recentelijk zijn er ook akkoorden op til voor een levering aan Turkije en Chili. Het gaat hier dan wel om verkopen die kaderen in de herstructurering en afslanking van het Belgische leger. Wat zijn de criteria bij het afsluiten van akkoorden?

Eén van de criteria is o.a. dat men geen handel drijft met landen die relatief gezien tegenover hun totale budget overmatig veel spenderen aan wapens in tegenstelling met de andere begrotingsposten als gezondheidszorg, onderwijs, enz. Hierdoor vallen Afrikaanse landen al bijna volledig uit de boot als potentiële klanten. Maar ja, toevallig of niet, dit continent was al geen grote afnemer, dus daar zullen we economisch niet veel bij verliezen.

Turkije en Chili komen dus wel in aanmerking. Ongeacht men serieuze vragen kan stellen over het democratisch gehalte van die landen, het respecteren van de mensenrechten, de stabiliteit, enz. vindt België het opportuun om er wapens aan te leveren. Bij navraag bleek België ook bereid aan Marokko wapens te leveren: het illegaal verdeelcentrum voor geheel Afrika. Men kan dus weer serieus beginnen twifelen aan de waarde die men moet hechten aan de ogenschijnlijk goede intenties van België i.v.m. het regelen van het wapenverdrag. Uit het debat kwam, na de nodige beschuldigingen vanuit de boek van de vredesbeweging, vanwege de "regeringsvertegenwoordigers" ook vaak het argument naar voren dat zij niet schuldig zijn aan al de mistoestanden i.v.m. wapenhandel. Om het in de woorden van De Neer te zeggen: "De industrie is schuldig, niet de overheid". Men kan natuurlijk moeilijk nagaan in hoeverre de overheid bereid is het probleem aan te pakken en of ze het überhaupt als een probleem aanzien. Mij komt het een beetje over als "ruk ze eerst hun ledematen af en ga ze dan helpen; aan hem die hulp verleent ben je schuldig".

Vechten tegen de hierkaai?

Wat betreft de producenten kunnen we vrij zeker zijn; hun treft geen moreel schuldgevoel, ze zullen de economische vrijheid om te produceren steeds als argument gebruiken om te blijven produceren. Idealistische ontwikkelingshulpverleners werkzaam in organisaties die voor hun geld vooral beroep doen op de nationale staten en op de burgers hier zullen onder extreem gevaarlijke omstandigheden het vuile oplapwerk wel doen. Of is het vechten tegen de hierkaai?

Pete

SORREALISME

O tempora, O mores....

De Sociale Raad van 28 april jl. was mij er ééntje uit de duizend. Zoals in het verleden wel meer gebeurde, trokken we met twee Moelial-redactieleden naar de SoR waar De Moelial zetelt met raadgevende stem. Het huishoudelijk reglement van dit beleidsorgaan stipuleert dat slechts één iemand De Moelial mag vertegenwoordigen. Maar meestal zakken wij met twee redactieleden af (dossierkennis, opvolging e.d.) en tot dan toe was dit nooit een probleem geweest. Toen een lid van de SoR wilde weten hoeveel leden de drie overkoepelende studentenorganisaties (BSG, VO en De Moelial) mogen afvaardigen vond een kort heen-en-weer-gepraat over het al dan niet strikt toepassen van het huishoudelijk reglement plaats. Een lid van de Moelial en één van Studiekring Vrij Onderzoek (die ook met twee naar de SoR waren afgezak) verlieten hierop vrijwillig de zaal om een Kafkaïaanse stemming over hun niet "reglementaire" aanwezigheid te vermijden. Een reglement is een reglement. Waar, maar een reglement dient in eerste plaats om, wanneer er problemen zijn, strikt toe te passen. De laatste jaren zijn er bijna steeds twee vertegenwoordigers van beide organisaties op de SoR aanwezig geweest zodat dit tot een gewoonterecht is verworven. De aanwezigheid van twee afgevaardigden was zeker geen bedreiging voor de goede gang van zaken op de SoR. Het kan alleen maar lovenswaardig worden genoemd dat in een tijd van steeds groeiende desinteresse voor studentenpolitiek er studenten zijn die toch enigszins betrokken willen zijn bij de discussies en beslissingen. De voorzitter van de SoR beloofde dat wanneer een onderwerp dat één van beide organisaties zou aangaan hij persoonlijk een tweede afgevaardigde zou uitnodigen... Na een toch wat passionele SoRgie waar men o.a. besliste een ad hoc commissie "escalatie onverdraagzaamheid" in het leven te roepen en aan de studentenkring "De Krant" een overbruggingskrediet (een zogenaamde HOOFDELIJKE renteloze lening van 250 000 frank) werd toegekend kwam men net voor de rondvraag tot het punt "mededelingen". De voorzitter deelde mee dat hij een verzoek tot naamsverandering van de S.S.S.

(Sociale Sector Studenten) kreeg: het woordje "Sociaal" zou sommigen afschrikken. What in Gods name is men weer bezig. Daarom eventuele nieuwe namen: de SS (sector studenten natuurlijk!) heeft waarschijnlijk een neutralere bijklank. DE PREBS (Pragmatisch-Realistische Behoeftbevredeging Studenten) of het UCWO (Universitair Centrum voor WelvaartsOntwikkeling. De LSS (Liberaal Service Studenten) of toch misschien terug de SSS (Smurfen Sector Studenten of de Sex Sector Studenten die waarschijnlijk lucratiever zal zijn....). "Le Club" zou toch ook gezellig zijn ... O tempora O mores

Anna en Haroun die beide aanwezig waren op die SoR: de ene iets langer dan de andere.

NSV vs VUB

...Sinds korte tijd is er op de VUB, naar aanleiding van verschillende bezoeken van het Nationalistisch Studenten Vereniging, geen vanzelfsprekendheid meer te merken in het niet toelaten van het NSV op de VUB. Het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en De Moelial vonden het daarom des te noodzakelijker dat de studentengemeenschap zich als geheel achter dit verbod zou scharen. De rector, de coördinator van de sociale sector en de voorzitter van de sociale raad hebben hun standpunt hierover niet herzien: het NSV blijft wat hen betreft op de VUB verboden....

...Het BSG, VO en de Moelial zijn er niet van overtuigd dat de VUB als - nu nog - democratische instelling sterk genoeg in de schoenen staat om het fenomeen nieuw-rechts aan te pakken. Wij zien hen daarentegen wel heel duidelijk als een op het eerste gezicht nette ideologie die op volkomen democratische wijze voor een ondemocratische toekomst kan zorgen. Daarom hebben wij als overkoepelende kringen alvast het standpunt ingenomen het NSV als Trojaans paard niet op de VUB toe te laten.

Wij vragen u hierbij of u als kring dit standpunt deelt of niet. ... (uit de brief die naar alle studentenkringen van de VUB is gestuurd op 31 maart 1994)

Tot heden is op deze brief (ondanks een zeer uitgebreid artikel "Maskers AF" DM nummer 10, waarin het ware ondemocratische karakter van het NSV werd aangetoond) slechts door vier kringen op gereageerd (Greenpeace, M&E, KEPS en LWK). Deze vier kringen betuigen hun (actieve) steunen aan het verbod van de NSV op de VUB. Toen DM de praeses van WK vroeg waarom er nog steeds geen antwoord was deelde deze mee dat men in het WK-bestuur hierover meer dan twee uur heeft gediscussieerd en dat men niet tot een consensus is gekomen. Dit toonde volgens de WK-praeses dat WK democratisch was... Geen standpunt innemen is ook een standpunt innemen!!! Langs deze weg doen we nogmaals een oproep naar alle kringen om zo snel mogelijk een antwoord op onze brief naar het BSG, VO of De Moelial te sturen. In de Sociale Raad is er zopas een ad hoc commissie opgericht met de naam "escalatie onverdraagzaamheid" waar ook het verbod van de NSV zal besproken worden. Het is hoog tijd dat de VUB over deze problematiek klare taal spreekt, zeker als men "de vlag van de vrijzinnigheid niet halfstok wil laten hangen".

H. A.

Hype Hype Hoera! Stereolab en Pavement in de VK

In een uitverkochte Vaartkapoen mocht Stereolab beginnen met de productie van klanken en de groep deed dit nog helemaal niet zo slecht. Hun strategie bestond er als het ware in nummers met centonige klanken te laten evolueren zodat ze steeds intensiever werden. Een orgeltje werd gebruikt om het geheel nog voller te maken. De twee zangeressen wisselden elkaar af met enerzijds het zingen van liedjes (of hoe noem je zoiets) en anderzijds met het constant herhalen van woorden als hip, hup, hop en onze vader die in de hemelen zijn. Gelukkig was het optreden op tijd afgelopen zodat het niet te saai werd. Dit laatste kan echter niet van Pavement gezegd worden. Het verwondert mij niet dat deze Amerikaanse groep vooral in Groot-Brittannië bewonderd wordt, vermits de Britse pers elke groep die op een clichématige manier drie akkoorden kan spelen, uitroept tot de nieuwe Smiths.

De Koen Wouters van de groep (Stephen Malkmus) mompelde af en toe wat in zijn micro, de bassist en gitarist vonden zichzelf fantastisch maar dat was volgens mij enkel te wijten aan hun slechte smaak. Af en toe genietbaar waren de momenten waarop de groep met dubbele percussie speelde; ook de gitaarlijnen van Malkmus vormden af en toe een lichtpunt. Het publiek trok zich weinig aan van het inspiratieloze Pavement. Ook tijdens de rustige momenten en zelfs tussen de nummers door werd er "gestagedived". Velen kwamen blijbaar enkel omwille van het imago dat de groep heeft weten op te bouwen en waarvan "stagediven is de norm" een onderdeel is. Als een bepaalde muziektijl of gewoonte onder de grote massa verspreid en aangemoedigd wordt, verdwijnt de inhoud en blijft er enkel een oppervlakkig deel van de vorm over. Pavement en hun publiek illustreerden dit voortreffelijk.

Gert

INSCHRIJVINGEN

Vrije Universiteit Brussel

Nieuwe Studenten

1 juli tot 15 juli 1994
17 augustus tot 31 augustus 1994
van 9u00 tot 11u30

1 september tot 16 september 1994
van 9u00-11u30 & van 14u00-15u45

Ouderejaarsstudenten

19 september tot 28 oktober 1994
van 9u00-11u30 & van 14u00-15u45

Doctoraten

19 september tot 23 december 1994
van 9u00-11u30 & van 14u00-15u45
vanaf 2 november 1994: 9u00-12u00

Extra data voor werkende Studenten

zaterdag 10 september 1994
van 10u00-13u00 en
van 14u00-16u00
woensdag 14 september 1994
van 17u30-19u30
vrijdag 7 oktober 1994
van 17u30-19u30

VUB -Dienst Inschrijvingen
Campus Etterbeek (gebouw Y)
Pleinlaan 2 1050 Brussel
Tel. 02/ 629 20 10-11- 12

VRIJE UNIVERSITEIT, SCHAAM JE!

Deze week, op de bus, trof het mij dat de mensen stonken. Het anders zo geprezen unaniemistisch gevoel van het openbaar vervoer, maakte plaats voor een net-geen-walging. De mens stinkt (weer). Dat moet wel de natuurlijke conclusie zijn na veertien dagen walgelijke persberichten en even walgelijke ervaringen op de Vrije Unversiteit Brussel. Een relaas van de stankpremissen.

Ik ben ooit, twee jaar geleden, van de KUL naar de VUB gerend omdat ik als toekomstig leraar een heel duidelijk maatschappelijk en ideologisch standpunt wou innemen via het behalen van een diploma dat een heel duidelijke stempel draagt. Ik had het zo voor, dat de VUB een vrijzinnige universiteit was, gestoeld op het humanisme. Het is me na twee jaar VUB alvast duidelijk geworden dat de Vrije Universiteit Brussel een ideaal is (- ik spreek dan nog niet over de term 'universiteit'). Maar dat hoeft niet extreem (baha) negatief geïnterpreteerd te worden. Ook 'vrijzinnigheid' ben ik als een 'ideaal' stadium gaan opvatten. Je kan blijkbaar als klein mensje wel aspireren naar vrijzinnigheid, wat zich toont in allerlei houdingen en stellingnamen - af en toe blijkt dat wel eens te lukken in zg. 'vrijzinnige pieken'. Maar tussen die pieken bevinden zich dan weer de stadia van het 'o zo kleine mensje' met 'Eigen X eerst' centraal en erond een interessecirkel met een straal van hooguit 3m. Vandaar dat ik zo moet kakken (wat is hij arrogant vandaag, maar hij kakt eerlijkheidshalve vaak ook op zichzelf) op iedereen die zich vrijzinnig noemt omdat hij/zij anti-katholiek is, zijn of haar ouders vrijzinnigaards zijn of zij of hij eigenlijk alleen weet wat hij niet is. Vandaar dat ik ook zo ontzettend moet kakken (hier begint de diarree) op hen die termen als 'zelfbeschikking' en 'vrijheid' en 'principe van vrij onderzoek' gebruiken om hun vuil egoïsme en/of verwoed gelijk met een nettere term toe te dekken: 'IK ben VRIJ om te doen waar IK ZIN in heb'. Hierbij vraag ik wat meer respect voor deze keer op keer, in de foute contexten misbruikte veel te belangrijke termen. Hierbij vraag ik ook aandacht voor waarden die in aanvulling van de net vermelde, een sine qua non zijn voor écht humanisme: solidariteit, respect voor de en het andere, en verantwoordelijkheid. Die laatste waarden komen er niet zonder inspanning. Egoïsmen daarentegen moet heel zeker niet aangeleerd worden. Mijn 'hogere' waarden situeer ik dan ook op mijn hoogvlakte van daartoe: de vrijzinnige pieken, idealen, waarvan je nu en dan eens bescheiden kan stellen: ik denk dat ik het geproefd heb daartoe.

Wat ik 'aspireren naar Vrijzinnigheid' noemde, vergt volgens mij daarom een heel actieve houding, het is het openlijk verdedigen van de waarden die men aanhangt, zonder daarbij anderen bestaansrecht te ontzeggen. Niets doen is laten doen. En geen standpunt innemen is ook een standpunt innemen. Deze laatste boutades krijgt u in verband met de verwarving tussen de democratie van het humanisme en het platte politieke pluralisme van de moderne democraten. Als politiek pluralistische universiteit, betaamt het de Universiteit Gent dan ook haar studenten te verbieden openlijk aan politiek te doen; het betaamt haar eveneens nu een CVP-rector te hebben, en volgende keer een VLD-rectrice. Het meerderheidsprincipe staat in die opvatting van democratie garant voor representatief en decisief. De VUB als uitgesproken vrijzinnige universiteit betaamt het daarentegen o-

penlijk aan politiek te doen, en dit bij haar studenten eveneens aan te wakkeren. De vulgaire opvatting van democratie, dat een meerderheid een minderheid oplegt wat wel en wat niet te doen, past er niet. De vulgaire opvatting van democratie, dat je groeperingen die er openlijk voor uitkomen niet voor een democratie te zijn en dus een niet-democratische toekomst garanderen, ook spreek- en bestaansrecht moet geven, hoort er niet thuis. Dat heeft niets en tegelijk alles met democratie te maken.

Praeseskonventen waar per meerderheid beslist wordt dat één politieke kring op de acties tegen de verbod van de inschrijvingsgelden zich niet als politieke kring mag profileren, geen spreekrecht heeft en geen pamfletten mag uitdelen, betaamt misschien een Universiteit Gent, maar niet een Vrije Universiteit Brussel. Het mom om als één coherent blok voor de media te verschijnen past hier niet. Zowel het media-geile, als de NORMalisering, de uniformisering vind ik beschamend voor dat zogezegde vrijzinnige genootschap. Zorg volgende keer dat iedereen zijn vlag meebrengt.

Dat op zogezegde algemene vergaderingen moet gestemd worden over het wel of niet voeren van acties, vind ik beschamend. Als een minderheid zich tekort gedaan voelt, dan hebben zij het recht te protesteren. Daar hoeft een meerderheid niet over te beslissen.

Wanneer op de Sociale Raad het voorstel komt om de commissie 'Extrem rechts' te vervangen door een commissie 'Extremisme' met het oog om het MLB te schorsen, dan vind ik dat beschamend. Wij hoeven op de VUB geen grootste-gemene-deler-mentaliteit ten behoeve van de Efficiency en het pragmatisme waarbinnen mensen bewust alles in het werk stellen om zich aan te passen en te schikken naar het bestaande systeem. Een radikalere opstelling in waarden die zo gemakkelijk vergeten worden. kan ik in deze egoïstische maatschappij alleen maar toejuichen. Alleen jammer van hun dogmatisch discours en gemaakte fouten die zij goedkeuren.

Wanneer op de Sociale Raad van de Vrije Universiteit Brussel, een voorstel a sérieux genomen wordt om het woord 'social' er te vervangen door een ander woord, waar minder viezigheid aankleeft, dan vraag ik mij af wat ik eigenlijk op deze universiteit doe.

Daar komen dan nog persberichten bij over parlementaire discussies die er niet uitkomen of er wel of niet met fascistische mag onderhandeld worden, en waarbij de VLD er de vraag stelt "of dit geen absurde discussie is, nu er in Vlaanderen zoveel werklozen zijn?" (kots kots).

VLAAMS BLOK krijgt gelijk over de Dodengang kwestie.

VLAAMS BLOK interpelleert Vandebosche over een vrouw die in het Gemeenschapsonderwijs over de holo-caust komt praten, maar die vrouw staat ook op een SP-lijst, wat tegen het neutraliteitsbeginsel is van het Gemeenschapsonderwijs, volgens Vlaams Blok. Vdb bindt in. (In datzelfde onderwijs is "zin voor democratie" dan toch één van de aan te kweken attitudes...)

Ze worden erkend. Overal. Ze worden "salonfähig"; ze zitten zelfs weer in regeringen. 'Democratische' principes zijn niet meer van belang om hun standpunten te ontcrachten: we moeten pragmatisch zijn, en zien hoe we het best met hen samenwerken.

Het soort tweeslachtige neutraliteit van het Gemeenschapsonderwijs en plat politiek pluralisme hoort niet op de VUB. De VUB moet dringend heel duidelijke standpunten innemen tegen dit laag egoïsme en zelfs weer eens wat werk gaan maken van het ideaal dat het eigenlijk is.

Filip Callewaert, student Germaanse Talen. Ex-V.O. en dus wereldvreemd.

Lezersbrief: De negatieve weerslagen van het repressieve optreden tegen drugs en hun gebruikers

Zoals iedereen wel gemerkt zal hebben wordt het huidige non-beleid ten opzichte van drugs en hun gebruikers nog steeds gekenmerkt door repressief optreden vanwege de overheid. Die zelfde overheid is niet in staat tot het ontwikkelen van een adequaat, emancipatorisch en vooral humaan beleid aangezien hun struisvogelpolitiek gebaseerd is op cijfermateriaal dat op geen enkele wijze voldoet aan objectieve maatstaven. Een voorbeeld hiervan is dat er nog steeds vooral gebruik wordt gemaakt van gegevens die door rijkswacht en politie worden binnengebracht. Zo is het bijvoorbeeld niet moeilijk een verband te leggen tussen druggebruik en criminaliteit, aangezien de onderzochte gebruikers al in de gevangenis zitten, en vaak niet alleen omwille van hun gebruik, maar omwille van criminele feiten die zij vaak gepleegd hebben om aan hun spul te geraken. Dat de grote dader de repressieve overheid is, die door het illegaal houden van deze middelen de gebruikers quasi verplicht er veel te veel geld aan uit te geven, zal iedereen ondertussen wel duidelijk geworden zijn. Het is pas door depenalisering van het druggebruik en een decriminalisering van de gebruiker dat er meer objectief cijfermateriaal vergaard kan worden op basis waarvan een efficiënt drugbeleid ontwikkeld zou kunnen worden. Dit alternatieve beleid zou gekenmerkt moeten worden door logische redeneringen m.b.t. de te nemen maatregelen.

De bedoeling van de VZW DEBED is duidelijk niet alleen maar een legalisering om de legalisering, maar veeleer een "uit het strafrecht halen van het druggebruik" om het over te hevelen naar de privéfeer. In dat geval kan het individuele gebruik of het sociale gebruik behandeld worden zoals het gebruik van alcohol nu. We zeggen ook niet dat alle drugs even vrij te koop moeten zijn, dat er reclamecampagnes rond gevoerd moeten worden door bedrijven die elkaar concurreren om het beste "poeder" aan de man te brengen. Dit zou waanzin zijn. Bepaalde middelen met een verhoogd verslavingsrisico zullen toch steeds een vorm van controle vereisen. Het is zeker niet de bedoeling aan te zetten tot het gebruik van welk middel dan ook, maar wel om de kanalen in het leven te roepen die een eventuele gebruiker kunnen informeren over de werking van het middel zelf. Objectieve informatie dus. Wat zeker niet mag gebeuren is dat drugs onderhevig gemaakt moet worden aan de regels van de vrije markteconomie, wat slechts een gelegaliseerde voortzetting van de huidige waanstand zou betekenen (er is immers geen vrije markt dan de illegale of zwarte markt), maar veeleer dat zowel de productie als de verkoop in eigen land door de staat georganiseerd moet worden. Hiervoor zijn verschillende goede redenen aan te voeren:

a. Er zou een uitgebreide kwaliteitscontrole kunnen zijn die niet langer een loopje neemt met de gezondheid van de individuele gebruiker.

b. Er is geen noodzaak meer tot het aankopen van de drugs in het buitenland. Dit kan ook de cash flow naar het buitenland gedeeltelijk een halt toeroepen, evenals bepaalde totalitaire regimes die er goede zaken mee doen. Het heeft immers geen zin iets te legaliseren of uit het strafrecht te halen als de staat zelf dan achteraf in het buitenland bij dezelfde criminele moet gaan kopen om de binnenlandse markt te kunnen voorzien van het benodigde.

c. De staat zou er een bepaalde taks kunnen opheffen, waardoor er geld in kas komt om de preventie beter te laten functioneren. Het is zelfs

mogelijk dat zowel preventie als hulpverlening door de gebruikers zelf bekostigd zal worden. Een depenalisering zou immers aan het licht brengen dat de grote meerderheid van de gebruikers van nu nog illegale drugs in feite geen problemen heeft met misbruik of verslaving. Ook niet iedereen die een pint drinkt, wordt later ook automatisch alcoholist, net zomin als iemand die een joint rookt volgende week andere middelen zal proben.

d. Indien de middelen legaal verkregen kunnen worden aan betaalbare prijzen zal dit de zgn. "verwervingscriminaliteit" gevoelig doen dalen. e. De werkgelegenheid zal stijgen indien de staat een systeem van coffeshops wil toelaten of verdeelcentra opzet waar mensen, die nu ondanks al hun ervaring met drugs nog steeds in de marginaliteit vertoeven, zich nuttig zouden kunnen maken met hun kennis terzake. Ex-verslaafden en gebruikers kunnen ook met succes ingezet worden in de preventie en hulpverlening, gezien zij meer ervaring bezitten dan een net afgestudeerde houder van een diploma met ronkende woorden, die de hele problematiek rond verslaving en misbruik van welk middel dan ook slechts uit zijn cursus kent.

f. Het voordeel voor de rest van de bevolking laat zich raden: zij kunnen een taboe doorbreken en de gebruiker als mens leren zien. Tegenwoordig wordt de gebruiker nog steeds van overheidswege gehumaniseerd doordat hij steevast wordt voorgesteld als een gevaarlijk crimineel, waartegen opgetreden moet worden, of als een zieke die feitelijk opgesloten zou moeten worden om te genezen. Hoeveel adolescenten en tienerleed is er al niet veroorzaakt door de naieve en kortzichtige visies van goedbedoelende ouders, die hun kind dan maar meteen in een afkickcentrum laten deponeren? Vaak is de toestand helemaal niet van die aard dat het nodig of zelfs wenselijk zou zijn om tot zulk een drastisch ingrijpen over te gaan. De ouders of verantwoordelijken kunnen er zelf ook niets aan doen: reeds teveel negatieve propaganda heeft hen langzaam maar zeker geïndoctrineerd. Drugs vormen dan ook de nieuwe boeman van deze maatschappij. Het uit het strafrecht halen van het druggebruik zou voor de niet-gebruikende medeburger het voordeel hebben dat hij zijn autoradio minder snel kwijt is dan voorheen, dat hij minder op zijn tellen moet passen op straat, dat er minder overvallen en inbraken zullen zijn. Natuurlijk zal de criminaliteit nooit volledig verdwijnen, aangezien er ook veel niet-gebruikers zijn die dezelfde misdrijven begaan.

g. Door de discussie over nu nog illegale drugs open te breken kan het taboe doorbroken worden en kan de burger ook een duidelijk inzicht krijgen in de werking van zijn legale drugs, die vaak niet beter of slechter zijn dan de zo fel verguisde illegale middelen. Dit zal bijdragen tot een betere verstandhouding tussen de mensen onderling en het gevoel van "onveiligheid" sterk doen dalen.

De VZW DEBED zet zich vooral in voor een demystificatie van het druggebruik. De meeste jongeren (en de ouderen misschien ook?) worden ertoe aangezet omdat het spannend is, omdat het niet mag, omdat ze denken iets te moeten bewijzen, kortom er wordt door de jeugd om allerlei redenen allerlei drugs gebruikt en vaak heeft dit niets te maken met de werking van het middel zelf, want die werking kennen ze in het begin

nog niet. Meer openheid en informatie dragen bij tot de demystificatie van het druggebruik. Het "sacrale" gevoel van een taboe te doorbreken, of soms ook het "heilige" gevoel dat erdoor wordt opgewekt (het wegvalen van tijd en ruimte bijvoorbeeld) is psychologisch gezien niet te onderschatten. Door vragen te beantwoorden en de mysteries op te lossen zal het druggebruik veel van zijn aantrekkingskracht verliezen. Het is immers nog steeds zo dat de verboden vrucht het heerlijker smaakt. En dat is al een heel oud probleem.

Vandaag de dag ziet het er echter niet zo rooskleurig uit: uitgaande jongeren worden gecontroleerd, openbare gelegenheden worden systematisch gesloten zodat de handel zich nog verder kan verspreiden, omdat dealers vaak weer de straat op moeten om hun spul kwijt te raken. Een zinnig mens vraagt zich af wie er het meeste belang bij heeft bij deze "war on drugs" die ook in Europa dreigt te veramericaniseren: de burger of de importeurs van de illegale middelen? Veel mensen lopen nog steeds met angstgevoelens rond als ze de politie zien voorbijrijden. Nochtans hebben ze niemand wat gedaan en de psychologische implicaties hiervan zijn gewoonweg dat de gebruikende burgers steeds minder vertrouwen krijgen in de overheid en ordereidkrachten. En dat terwijl oom agent eigenlijk hun beste vriend zou moeten zijn? Mensen worden nog steeds vernederd en uitgekled bij zogenaamde "routinecontroles", zoals die in de hoofdstad regelmatig gebeuren (en elders ook). Intussen vullen de grootste criminelen verder hun zakken, bijna zeker van het feit dat zij toch nooit gepakt zullen worden. Zij worden dan nog vaak behandeld als gerespecteerde leden van de gemeenschap, want bij hen is het aan de buitenkant niet te zien.

Stefan, lid van DEBED

De Moeial

Tweewekelijks studentenschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Haroun Amira

Redactie
Jurgen Oste, Sami
Anna, Steven, Seppe, Haroun
Pete, Domenico, Nadia, Sjoonie

Medewerkers
Jack Van Handenhove,
Griet, Filip, Stefan, Matrick,
Geert A. Sarah, Saskia, Pascal,
Michel, Ruben, Tom

Illustraties
Geert Rondou, Maarten
Wim Castermans,
archief

Verantwoordelijke uitgever
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.